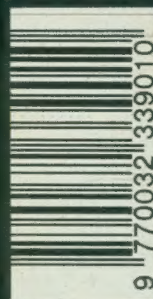
ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

15. XII 1989 ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА LI ● 50.000 ДИН ● БРОЈ 1981

Немачка 2.50 DEM, Француска 4.50 FRF, САД 1.25 USD, Швајцарска 1,80 CHF, Шведска 8,40 SEK, Аустрија 12,00 ATS, Грчка 180 GRD

ОД ОВОГ БРОЈА НОВИ СТРИП

БЕТМЕН

СТРАНА 51

Рипљеј

Веровали или не!

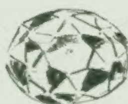

Хана Симпсон Грант

ДОЛАЗИЛА ЈЕ У ВАШИНГТОН БЕЗБРОЈ ПУТА ДОК ЈЕ ЊЕН СИН УЛИСИЗ ГРАНТ БИО ПРЕДСЕДНИК САД (1869-1877), АЛИ НИЈЕДНОМ НИЈЕ ПОСЕТИЛА БЕЛУ КУЋУ.

ЦРВЕНИ ДИЈАМАНТ

ЈЕДАН ОД ПЕТ, КОЛИКО ИХ УКУПНО ИМА, ПОСЛАО ЈЕ СМИТСОНИЈАН ИНСТИТУТУ У ВАШИНГТОНУ НЕКИ НЕПОЗНАТИ ДАРОДАВАЦ. КАМЕН, ПРОЦЕЊЕН НА 5 МИЛИОНА ДОЛАРА, БИО ЈЕ УПАКОВАН У ОБИЧНУ КАРТОНСКУ КУТИЈИЦУ.

ХРАМ БОГА ХРАНЕ

У КОБАРТУ (НЕПАЛ), УКРАШЕН ЈЕ МНОГОБРОЈНИМ ТИГАЊИМА, ЛОНЦИМА И ДРУГИМ ПОСУЂЕМ КОЈЕ ВЕРНИЦИ ДОНОСЕ НА ДАР.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

(1756-1791)

ЈЕДАН ОД НАЈВЕЋИХ МУЗИЧКИХ СТВАРАЛАЦА, ЗАПАМТИО ЈЕ И ЗАПИСАО КОМПЛИКОВАНУ И ДУГАЧКУ КОМПОЗИЦИЈУ КОЈУ ЈЕ ЧУО САМО ЈЕДНОМ КАД МУ ЈЕ БИЛО 14 ГОДИНА.

ШУМА ЈОРГОВАНА

У ХАЈЛЕНД-ПАРКУ У РОЧЕСТЕРУ (ДРЖ. ЊУЈОРК), НА ПОВРШИНИ ОД 10 ХЕКТАРА, ГАЈИ СЕ ПРЕКО 500 ВРСТА ЈОРГОВАНА. ТО ЈЕ НАЈВЕЋА „ЗБИРКА" ОВОГ УКРАСНОГ БИЉА НА СВЕТУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА ●●●

●●● претерана физичка напрезања смањују одбрамбену снагу организма, сматра професор Томас Рејли из Ливерпула. Он је пратио деведесет тројицу спортиста – од оних којима је то само рекреација до врхунских асова – и дошао до закључка да дуготрајни напорни тренинзи с ве-

ликим напрезањима повећавају издржљивост организма али зато слабе његову отпорност на разне инфекције.

●●● пре четири године у Рејкјавику је дозвољено држање паса, с тим што је било забрањено да се ови четвороношци изводе ујутру после осам и увече пре девет сати. Референдум одржан ових дана, међутим, показао је да је већина становника овог града против „најбољег човековог пријатеља". Сада је коначно забрањено држати псе у главном граду Исланда.

●●● наочаре су први пут употребљене на проповеди у једној фирентинској цркви 1306. године. Дуго се сматрало да су „плочице за очи" измислили венецијански мајстори јер је њихов град вековима био европски центар стакларства. Међутим, много столећа раније наочаре су носиле судије у Кини (и то затамњене) да у току процеса нико не може да прочита њихов израз лица.

●●● широко је распрострањено мишљење да је леопард хибридна животиња, мешавина лава и пантера, а ова заблуда нашла је место и у његовом имену: на латин-

ском је лео – лав, а пардус – пантер. У ствари леопард и јесте пантер.

●●● позната јапанска фирма „Мацушита" почела је да производи писаће сто-

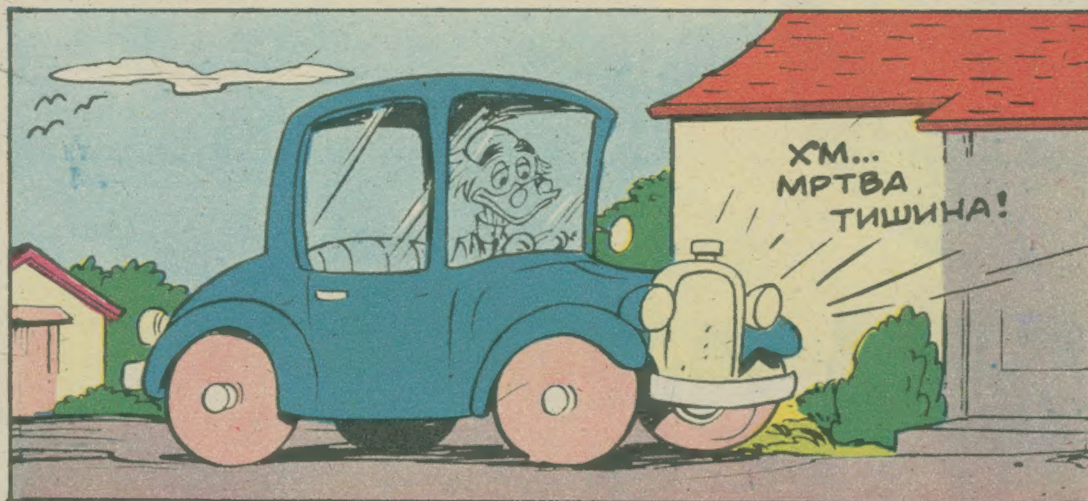
лове с еркондишном. Онај ко ради за овим столом имаће своју личну микроклиму – прохладну лети, топлу зими. Производе се три модела: за одрасле, оне који све радно време проведу за столом и за студенте и ђаке.

●●● Аустралијанац Фред Маркин гаји на својој фарми 85 нојева јер је овде последњих година у моди да се ове птице користе као превозно средство, нарочито кад се одлази на разне свечаности, вашаре и сајмове. Тада у лаке каруце уместо коња упрежу нојеве. Џиновске птице су тако снажне и издржљиве да су потпуно оправдале себе као „теглећу марву".

Илустровао: Предраг Милићевић

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ХМ... МРТВА ТИШИНА!

ХМ... ОВО МИ НИКАКО НИЈЕ ЈАСНО!
ШТА ТИ НИЈЕ ЈАСНО, ДЕДА СТАЈО?

МОЈЕ НАЈВЕЋЕ ОТКРИЋЕ У КАРИЈЕРИ НЕЋЕ ДА ПРОРА-ДИ!
А КОЈЕ ЈЕ ТО ОТКРИ-ЋЕ?

АУТО КОЈИ СЕ КРЕЋЕ БЕЗ БЕНЗИНА!

ПОТРЕБНЕ СУ МУ **ЈЕДИНО** ДВЕ БАТЕРИ-ЈЕ!

НИЈЕ МИ ЈАСНО ЗАШТО НЕЋЕ НИ ДА МРДНЕ...

...КАД ПРОТОТИП ШЉАКА К'О ЛУД!
7-2

Ванземаљци на Дивљем западу

МАРСОВЦИ СЕ ШЕГАЧЕ

ОЧЕВИДАЦ ЈЕ ТВРДИО: „ЛЕТЕЛИЦА ЈЕ БИЛА У ОБЛИКУ ОГРОМНЕ ЦИГАРЕ, ДУГАЧКЕ ОКО 70 МЕТАРА, ДОК ЈЕ ИСПОД БИЛО ПРИЧВРШЋЕНО НЕШТО НАЛИК НА ВАГОН. У ЊЕМУ – ШЕСТ ОСОБА, НАЈЧУДНИЈА БИЋА КОЈА САМ ИКАДА ВИДЕО."

Крајем марта 1897. године, готово деценију пре него што су браћа Рајт конструисала први авион, у градским новинама Канзас Ситија и Мисурија појавио се низ необичних прича.

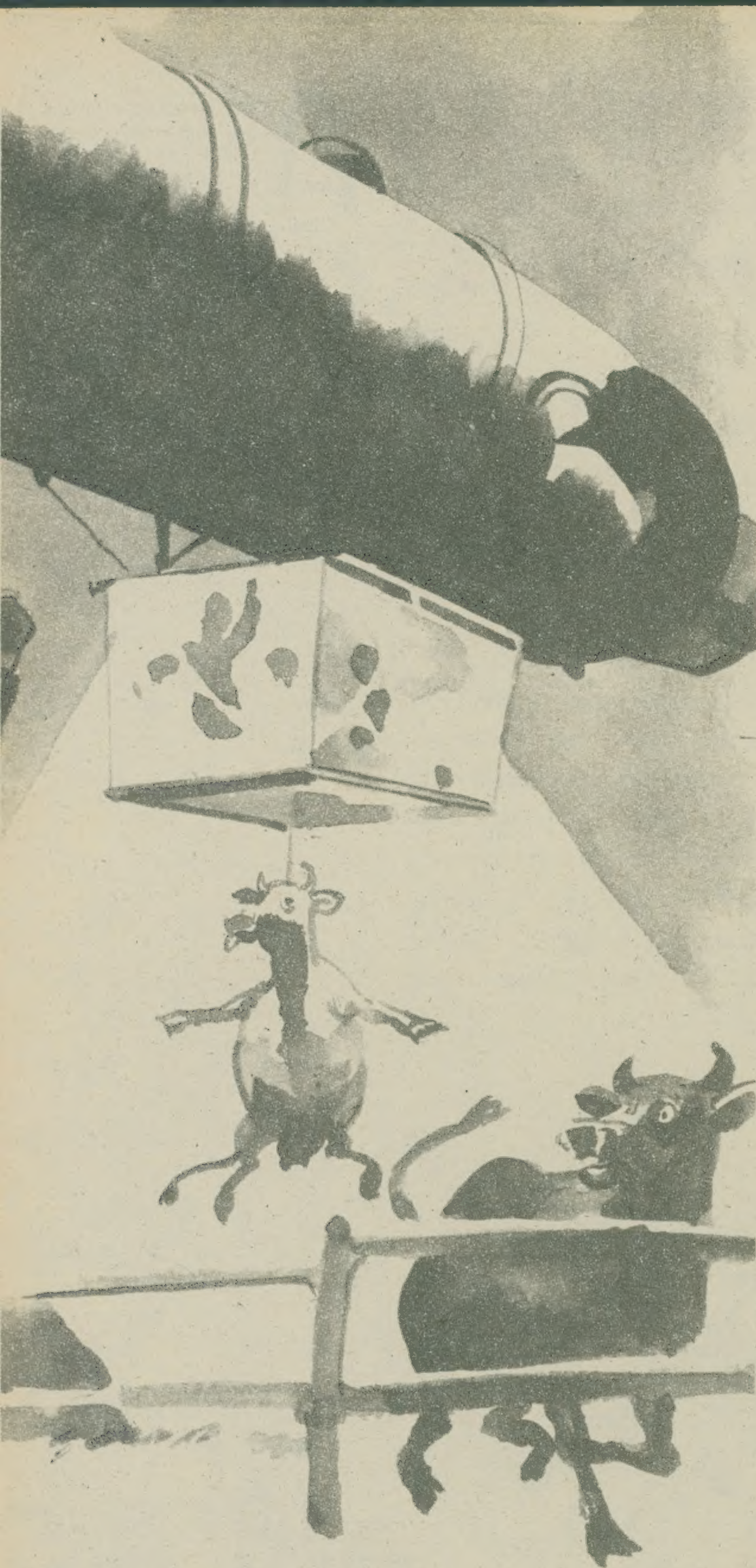
Према тим записима, неколико стотина становника Мисурија, Канзас Ситија и Небраске пријавило је да су видели непознате особе. Чудна направа лебдела је изнад фарми, ранчева и многих градића у тим областима. Испуштала је јаку светлост из рефлектора управљеног према земљи утерујући страх у „срећнике" који би је видели.

Приче у почетку нико није озбиљно схватао, чак је један од коментара у новинама био да је то „ваздушни брод бога Бахуса", односно да су они који су тврдили да су такву машину видели на небу били „мало дубље загледани у дно чаше".

Али, 1. априла необична летелица која је узбудила духове Дивљег запада почела је да отклања изречене сумње. Те ноћи готово 10.000 сведока посматрало ју је како лети изнад Канзас Ситија неправилним, али контролисаним, путањама. Опрезнији су тврдили да је тај „брод", у ствари, планета Венера што је изазвало револт других: „Венера не врда лево-десно и не суновраћује се ка Земљи да би се опет винула у небо и нестала на југу."

Претпоставци да је необично летеће тело Венера није одговарао ни опис који је изашао у листу „Времена" из Канзас Ситија:

– Пет минута изгледало је да летелица належе на најниже облаке. Није се кретала. А онда су се упалила снажна светла на „броду". Била су уперена на околне облаке. При таквом осветљењу сви

Илустровао: Брана Јовановић

су могли да распознају летећу машину.

„Корпа, или би то пре требало назвати вагоном, била је дугачка 20 до 30 метара и направљена у облику индијанског кануа. Из ње су се протезала четири мала крила, по два са сваке стране, на чијим су се крајевима налазили некакви троуглови. Из вагона је излазила дугачка тамна цев окренута нагоре па су посматрачи претпоставили да кроз њу пролази гас... Светла су била јасна и јака као код локомотиве."

тако су летелицу описивали очевици.

Следеће недеље виђена је на готово целом средњем западу Америке. Када је прешла преко Мичигена, људи су тврдили да су чули и људске гласове који су допирали из чудног објекта.

Измишљотина за седам долара

Око 600 становника Омахе могло је 6. априла да уочи, и то јасно, „челичну цигару" дугачку отприлике 30 метара како лети небом и то насупрот ветру! Била је видљива неких пет минута, а онда нестала иза облака. Људи се још нису повратили од изненађења када се летелица поново појавила. Али, сада се кретала много брже и опет уз ветар.

И у Илиноису је, ни мање ни више него 12 пута, примећено да се појавила чудна машина. Исто су тврдили и становници Дакоте, Ајове, Оклахоме, Тексаса...

Неко је покушао да броји сведоке и тако стигао до – десет хиљада. Описи чудне летелице, изузимајући једино неслагања око дужине брода, углавном су се поклапали. Очевици су тврдили да је била дугачка пет до педесет метара.

Како је узбуђење расло, тако су и приче у новинама бивале све врелије. Један фармер из Ајове, познат по томе што увек говори истину, тврдио је да су „они" из брода спустили неки конопац са куком која се закачила за његове панталоне. Свемирци су га тада подигли у ваздух, носили неколико метара и испустили.

Убрзо се проширио глас да је летелица изум професора Артура Бернарда из Нешвила, затим се посумњало на његовог колегу Џона Приста и најзад је закључено да људи за толики страх треба да захвале научнику Алеку Клинтону из Омахе.

А онда су новинари, да би подигли тираже својих листова, протурили причу како је све то измислио непознати човек из Омахе за само седам долара!

Одмах су, наравно, почела да стижу писма огорчених читалаца који су тврдили да су лично видели летећи објекат и захтевали праву истину о томе. Одговорено им је: то јесте летећа машина, али нимало посебна. Реч је о змају који служи у метеоролошке сврхе.

Професор Џорџ Хју је сматрао да је у питању звезда Алфа Орион и да су сви који су тврдили да су је видели како лети небом патили од – прекомерне маште.

Очевици су били збуњени. У шта да верују? Својим очима или ономе што тврде професори и новинари? Неки су чак нашли „поруке" бачене из летелице, што је било довољно да се налазачу објави слика, или бар име, у новинама. Једно од свемирских писама упућено је и познатом проналазачу Томасу Едисону.

– Верујте ми, ово је најчистији фалсификат – изјавио је Едисон. – Нема сумње да ће машине које лете бити пронађене у скорој будућности, али то ће измислити неко други а не ја. Лично више волим да се бавим стварима које ће ми донети новац. Уверен сам да ће те машине које се крећу кроз ваздух у најбољем случају служити само као играчка.

И док су се тако новине бавиле објашњењима „Шта то лети по небу?", летећи објекат је наставио да изненађује и збуњује људе.

Летећа крава

Две хиљаде становника Њутона посматрало је 10. априла ноћу, скоро четрдесет минута, непознату машину како лебди изнад њихових глава. А када је полетела ка северозападу, испустила је нешто попут светлећег падобрана. Сви су то видели, али падобран никада није нађен.

Већ следеће ноћи грађани Нормана, у Оклахоми, били су почаствовани сличним призором.

А онда се појавио Александар Хамилтон са својом причом:

– Прошлог понедељка, 19. априла, ноћу, око десет часова, пробудила ме галама која је долазила из ограде где се налазило моје стадо. Устао сам мислећи да то мој млади булдог опет нешто изводи. Али када сам отворио врата, угледао сам како, педесетак метара даље, нека машина лебди изнад једне краве. Брзо сам улетео у кућу и пробудио брата Гилда и сина Воса. Зграбили смо секире и потрчали према месту где сам угледао машину која се у међувремену спустила још ниже, свега три метра од земље. Приближили смо јој се на десетак метара, нисмо смели ближе. Летелица је била у облику огромне цигаре, дугачке око седамдесет метара, док је испод било причвршћено нешто налик на вагон од провидног материјала.

– Унаоколо је блештало светло и могло је јасно да се види шест особа у вагону. Најчуднија бића која сам икада видео. Били су џиновског раста и успели смо да разазнамо да су два била мушког пола а преостали, вероватно, жене и деца. Стајали смо неми од страха и чуда. Када су нас приметили, уперили су на нас највећи рефлектор. У том тренутку као да ми је нешто одузело снагу и приковало ме за земљу. Испод вагона нешто је почело да зуји као да се окреће џиновска турбина. Био је то звук непријатан до бола. Летелица се затим подигла у ваздух, лако као птица. Подигао сам главу и видео како необични летећи

брод лагано креће ка трогодишњој јуници у коралу која је почела из све снаге да муче и скаче, а када је машина стала изнад ње, потпуно се умирила.

Из вагона се, тврди Хамилтон, спустила дебела жица, или уже, од црвенкастог материјала са куком на крају.

– Кука се закачила јуници око врата и ми смо запањени гледали како се животиња полако подиже у ваздух и одлази заједно с „бродом". Нестали су према северозападу. Чим је свануло, узјахао сам коња и пошао да тражим јуницу. Ништа нисам нашао, али сам, враћајући се кући те вечери, срео Ленка Томаса који живи у Кофи области, четири миље западно од Лероја. Он је тог јутра, на својој њиви, нашао кожу, папке и главу неке краве. Мислио је да је то дело неког лопова па је кожу однео у град не би ли је власник препознао. Нешто му је ту било чудно. Иако је земља где је нашао остатке краве била мека, није могао да открије било какав траг. Као да је краву неко бацио из ваздуха. Тек када сам му испричао догађај из претходне ноћи, све му је било јасно.

Причу Александра Хамилтона објавио је лист „Адвокат" и прокоментарисао да „господин Хамилтон и сада изгледа збуњено" и да се још није опоравио од шока.

Уз причу је била приложена и писмена изјава коју су потписали уважени грађани Лероја: банкари, судије, инспектор за нафту, два лекара, апотекар...

Али, већ почетком маја необичну летелицу нико више није видео. Американци су полако почели да заборављају ваздушни „брод" јер су их забрињавале важније ствари, пре свега погоршање међународне ситуације. А већ следеће године избио је шпанско-амерички рат.

Нису сви, ипак, дигли руке од утврђивања истине о појави летећег чуда на небу. Многи су били убеђени да је то, ипак, најновији изум Томаса Едисона. Он се, опет, бранио: „Немогуће је и помислити да би неко конструисао тако успешну ваздухопловну машину а да то не објави на сва звона."

На крају, сви су се сложили са новинаром „Слободне штампе" из Канзаса који је закључио:

– Тај брод, очигледно, није с овога света. Сигурно су га послали научници с Марса. Могућа су два разлога: да у научне сврхе испитају соларни систем или да терају шегу са Земљанима.

К. А.

КАКО СЕ РАТОВАЛО У АФРИЦИ

ЂАВО У БРОДУ

Иако сатеран у теснац, „Кенигсберг" и његова посада, на челу са лукавим капетаном Луфом, месецима је одолевао митраљезима и хаубицама, ужареном сунцу, комарцима, маларији, крокодилима – свему што је претило смрћу која је тих година лебдела над копном и над морем. Био је први светски рат...

Двадесетог септембра 1914. немачка крстарица „Кенигсберг", која је само неколико дана пре тога потопила британску крстарицу „Пегасус" у луци Занзибар, склонила се испред британских ратних бродова у делту реке Руфиџи, у данашњој Танзанији. Тај моћни ратни брод, коме су мотори почели да отказују, као рањена звер крио се у том мочварном делу Африке пуном крокодила и несносних комараца...

Да би поправио моторе, капетан Макс Луф одлучио је да до најближег бродоградилишта, у Дарес Саламу, не иде морем које је крило бројне опасности, јер је било под даноноћном присмотром Британске ратне морнарице. Његова, готово сулуда, идеја била је да тешке моторе пребаци копном и да за то употреби бесплатну домородачку радну снагу која ће мукотр-

Сулуди план немачког капетана остварило је више од хиљаду Африканаца

пан задатак обавити провлачећи се испод крошњи околног манго дрвећа.

Муњевити напад

Истовремено је и британски капетан Сидни Друри Лоу био на великој муци. Откако је рат почео, 4. августа 1914. немачка крстарица „Кенигсберг" није им давала мира. Потпуно је парализсала пловидбу савезничке војске у Суецком каналу и, осим већ поменуте крстарице, потопила и товарни брод „Сити ов Винчестер." Најгоре је било то што никако нису могли да утврде правац њеног кретања нити да је стигну. Развијала је брзину од 24 чвора на сат, а њен капетан је, и по мерилима Енглеза, имао савршену тактику – муњевит напад, а затим бег у непознатом правцу. А све те акције помагао је „Сомали", посебан брод за превоз и снабдевање угљем.

Први британски лорд адмирал Винстон Черчил издао је наређење да ниједан бродски транспортер не сме да плови Индијским океаном или Црвеним морем без пратње најмање два ратна брода од којих један мора да буде јачи од „Кенигсберга!" Заробити или потопити овог немачког фантома био је главни циљ Британске ратне морнарице.

Три најновије и најсавршеније крстарице „Четем", „Вејмаут" и „Дартмаут" добиле су задатак да плове право за Занзибар. Али, када су стигле у воде источне Африке, од „Кенигсберга" није било ни трага...

Друри Лоу, заповедник „Четема", сумњао је да се Луф крије у неком од бројних рукаваца дуж источне обале Африке. Међутим, потрага је била безуспешна све до средине октобра кад је неочекивано заробио један немачки брод прерушен у пловећу болницу. Испоставило се да тај брод снабдева угљем „Сомали", а овај опет „Кенигсберг."

Чим је међу бродским документима нашао и мапу делте Руфиџи, Лоу је схватио да је његова сумња била основана и да је „Кенигсбергу" најзад ушао у траг. И, више није губио време. Британска ратна морнарица морала је да обезбеди сигурну пловидбу у Индијском океану: осам хиљада војника Индијских експедиционих снага требало је да буде пребачено у Тангу одакле би започели највећу инвазију на Немачку Источну Африку (данас Танзанија).

Лоу још једино није могао да зна да се „Кенигсберг" склонио у делту реке Руфиџи зато што даље није могао. Веровао је да је то тактика капетана Луфа и да се, у ствари, спрема за нове нападе на њихове бродове.

Открили су нас!

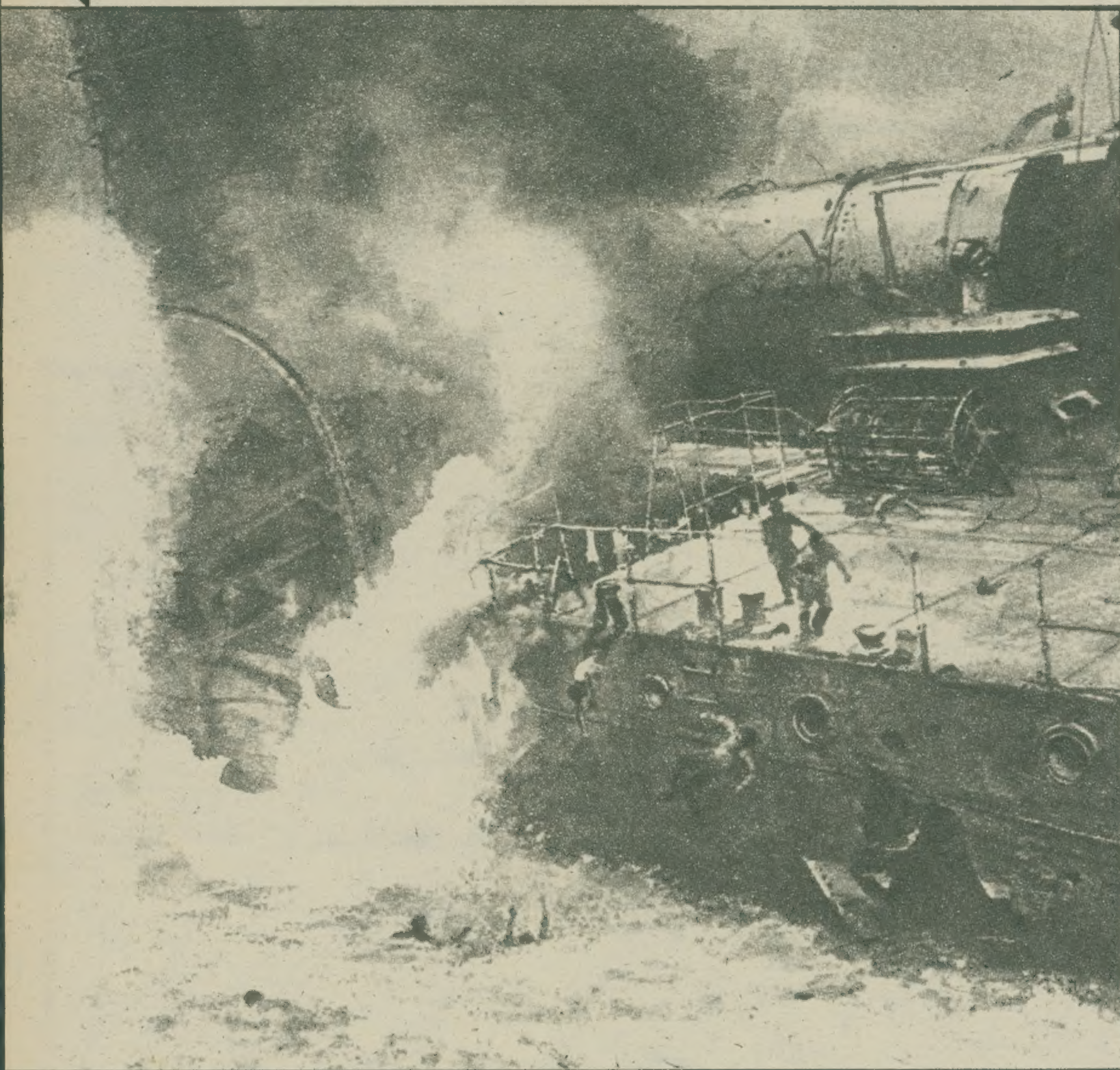
За то време, немачки капетан је увелико спроводио свој план пребацивања мотора у Дарес Салем. Од манговог дрвећа направио је таљиге, више налик на саонице и на њих укрцао драгоцени товар. Преко хиљаду Африканаца, доведених са немачких плантажа, морали су све то да вуку снагом својих мишића пуних 225 километара и да уз то крче џунглу, јер ту никакав пут није постојао. Чим су ови кренули, Луф је наредио да се на улазу у канал делте, где је „Кенигсберг" био укотвљен, за случај одбране постави један топ и више митраљеза.

Кад су месец дана касније, потпуно исцрпљени, Африканци на исти начин вратили ремонтоване моторе, капетан Луф је наредио да се они што хитније уграде, а затим стао на командни мост и сачекао да поново прораде. Одлучио је да још исто поподне заплове ка пучини...

Само два сата касније, осматрачи су га обавестили да им се приближава британски ратни брод.

– Открили су нас! Више немамо излаза! – обратио се својој посади капетан Луф, настојећи да сачува хладнокрвност.

Али, и капетан Друри Лоу је у том истом часу проклињао

Крстарица „Кенигсберг" под ватром британских ратних бродова

своју судбину. Његов „Четем" имао је много дубљи газ од „Кенигсберга" и ни случајно није могао да плови кроз плићак на улазу у канал звани Сунинга, у коме се крио Кенигсберг. Био је приморан да се укотви осам километара даље, али је у сваком случају немачка крстарица била на домету његових топова.

Истог дана „Четему" су се придружиле и друге две британске крстарице. После краћег договора с њиховим капетанима, Друри Лоу је издао наређење да започне напад... Киша граната сручила се на канал и његове обале. „Кенигсберг" је запљуснула вода помешана с блатом и поломљеним дрвећем.

Посади, која је у паници јурила тамо-амо по палуби, Луф је наредио да покрену крстарицу и покушају да отплове који километар даље – ван домашаја граната. Али, вода је у том делу канала и за „Кенигсберг" била плитка. Кобилица брода је већ увелико гребла по дну...

Авион – да завара стражу

Све то време паљба Британаца није престајала. Друри Лоу је одлучио да натера Луфа на предају. Бојао се само да лукави немачки капетан не нађе неки други излаз из делте. Зато је хитно затражио од претпостављених да пошаљу један хидроавион који би из ваздуха пратио шта се догађа у каналу.

Пилот Денис Катлер утврдио је да је „Кенигсберг" отпловио дванаест километара узводно и стигао до дела где се Сунинга спаја с једним мањим каналом, Кикунџом. Као да се потврдила Друријева бојазан да ће немачка крстарица и у тим плићацима наћи излаз из тог пакла.

Пролазиле су недеље... Посада „Кенигсберга" је изгубила сваку наду у избављење. Остало им је сасвим мало горива, а помоћ коју су затражили, није стизала. Ипак, највише их је убијала екваторијална клима. Сунце је немилосрдно пржило и метални труп брода претварао се дању у праву пећницу. Боја у кабинама се топила и цурила низ зидове. А с наиласком мрака облаци комараца обрушавали су се на изнурене морнаре. Завладала је маларија и топска грозница.

Војници су често тражили спас у реци, али многи се из ње више нису вратили јер су крокодили буквално опколили брод.

Друри Лоу све то није знао. Његова посада није била на мукама јер је живот на отвореном мору био неупоредиво лакши, а ни у храни нису оскудевали. Британског капетана је само убијала неизвесност. Прошло је већ шест месеци, а овај лов на „Кенигсберг" никако да се заврши. Зато је затражио да се пошаљу речни монитори, ратни бродови плитког газа наоружани топовима и хаубицама.

Почетком јуна1915. два таква брода стигла су у делту реке Руфиџи. Ова операција могла је успешно да се оконча само ако ови бродови успеју да се провуку између немачке страже на улазу у канал Сунинга.

Скован је план да „Кенигсберг" надлеће један авион и тако привуче пажњу немачке страже на обали и обезбеди несметан пролаз мониторима. Планирано је да се затим укотве крај једног острвца у каналу Кикунџа одакле би отворили ватру на немачку крстарицу.

Гледао је крај свог брода

Шестог јула почео је да се остварује план британског капетана. Монитори су ушли у канал Сунинга, а немачки стражари су их угледали кад су већ били ван домашаја њихових митраљеза. Радио-везом су обавестили о томе капетана Луфа. И док су ови маневрисали око острвца, он је по њима осуо паљбу.

Луф и његова посада су ово доживели као олакшање – после девет месеци ишчекивања и неизвесности, ратној игри ће најзад доћи крај, без обзира на исход.

Енглези су били запрепашћени прецизношћу немачких стрелаца. Само једна њихова граната растурила је палубу монитора који је био под заповедништвом капетана Ерика Фулертона. Постало је јасно да све неће ићи глатко како је изгледало у почетку и да су приче о несаломивом и лукавом капетану Луфу тачне.

Паљбу су осули и Енглези. „Кенигсберг" је тешко одолевао. Мртвих и рањених је било на све стране, али Луф ни случајно није хтео да напусти командни мост. Тек када га је један шрапнел погодио у главу и када му се униформа натопила крвљу, пристао је да напусти брод. Док су га стављали у носила, наредио је да се „Кенигсберг", који је већ био у пламену, дигне у ваздух. Иако сав у ранама, Луф се задовољно смешкао, јер његов брод неће пасти у руке Енглезима. И није дозволио повлачење ка Дарес Саламу док својим очима није видео како се „Кенигсберг" распада у комаде...

Одмах после експлозије, британски извиђачки авион обавестио је све капетане да је њихов циљ уништен и да могу да напусте делту реке Руфиџи. На британским ратним бродовима завиориле су се сигналне заставице победе.

Припремила
Светлана Ивановић

ПРОЧИТАЈ
ПРОСКИТАЈ

СИБИРСКИ ИНДИЈАНЦИ

Три младића и три девојке из разних крајева Совјетског Савеза одлучили су да напусте градове у којима су одрасли и крену на Алтајске планине, између Монголије и Сибира. Упознали су се на логоровању у близини Лењинграда где се сваке године окупљају поклоници индијанске културе да би неколико недеља живели у природи на „индијански начин". Касније су наставили да се дописују и управо тако, преко писама, одлучили ђа оду на село.

Брвнару су подигли на самој обали потока испод две младе и јаке тополе. Касније су схватили да би боље било да су даље од воде, али тада у августу бистар поток је жуборио и пресијавао се на сунцу, чули су се само гласови птица и веселој шесторки није падало на памет како ће бити зими, а оне су на Алтају сурове и ветровите, кад температура падне и до минус 30°C.

Данас ова група „сибирских Индијанаца", како их називају у СССР, зна много више него кад је пре три године стигла у монголско село Кок Каја. Оно некад било је дечје одушевљење и игра а данас су они озбиљни људи који се старају о 240 грла стоке која припадају држави, али имају и неколико својих. Показало се да су бивши столар, електричар и посластичар потпуно дорасли за живот на фарми.

Живе у заједничком домаћинству, имају заједничку касу. Од првог новца купили су теле, од следећег акустичке инструменте тако да сада дају концерте по суседним селима. Ни на крај памети им није да се врате у град.

– Много шта сам пробао у животу – каже Сергеј Лузин најискуснији у сеоским пословима. – Између осталог променио сам и два факултета иако сам добро учио. Сад сам три године на истом месту и немам намеру да се селим. Осећам да овде живим правим животом.

Кад уграбе слободно време, девојке везу бисером по кожи и тако су се у томе извештиле да су почеле да продају разне предмете као сувенире. Младићи се спремају да науче да праве седла која се у овом крају много траже, а сарача нема.

Ово су фотографије из свакодневног живота шесторо храбрих који су напустили своје домове и осигуран посао у великом граду и нашли срећу у селу Кок Каја: стекли су породицу, пријатеље и живот – онај прави.

В. М.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК" и „ОЗОН"
(радио-емисија БЕОГРАДА 202)

Графити 89.

До краја игре остало је мање од три месеца – навалите зато на смишљање графита. Чланови жирија (Петар Лазић, Александар Баљак и Драгослав Андрић) погледали су већ неке од пристиглих умотворина. Књига коју пишемо заједно очигледно ће бити више него сјајна. Додатна обавештења о току и правилима игре добићете преко телефона 011/346-775, недељом између 20 и 1 сат, када се емитује „ОЗОН", и понедељком од 17 до 20 сати!

НАШ ИЗБОР ПРИСПЕЛИХ ГРАФИТА:

1. *Неке најмодерније хаљине више изазивају назебе него што изазивају мушкарце.*
Тања, Бежанија
2. *Благо овцама – увек имају бесплатно шишање.*
Цица, Београд
3. *Гуштер је алигатор који се скупио при прању!*
Petty, Београд
4. *Зрно по зрно погача – дрво по дрво помача!*
Игор, Приштина
5. *Имати пех значи – удавити се у оази!*
Срећко, Београд
6. *Људи ћуте као рибе све док их не упецају!*
Милена Крстић, Београд
7. *Једино ексер никада не иде главом кроз зид.*
Весна, Скопље
8. *Лепе жене створене су за мушкарце који немају маште, а паметне за оне који немају среће!*
Снежана Маљевић, Београд

СЕДАМ „ЗАБАВНИКОВИХ" ПИТАЊА

Због великог занимања за игру ГРАФИТИ '89 одлучили смо да од овог броја „ЗАБАВНИКА" па све до 1. марта објављујемо по седам уместо по три питања. Суштина остаје иста: очекујемо ваше генијалне, откачене и духовите одговоре – графите. Са срећом у пискарању, смишљању и жврљању!

1. Како постати бесмртан?
2. Шта тачно значи родити се у погрешно време?
3. Шта значи промашити професију?
4. Које је правило ИДЕАЛНО ЖИВОТНО ПРАВИЛО?
5. Зашто је мајмун сишао са дрвета?
6. Зашто се прва љубав најдуже памти?
7. Шта тачно значи „упрскати ствар"?

Одговоре на ова питања шаљите и даље на адресу „ОЗОН-а": РАДИО-БЕОГРАД 202, Хиландарска 2, 11000 Београд, за „ОЗОН"-ГРАФИТИ '89.

DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

КАЛЕНДАР КАО НАДАХНУЋЕ

МУЗЕ РЕТКО ДОЛАЗЕ ЗИМИ

Како време утиче на уметнике? Различито, али не без извесних законитости...

Када би неки метеоролог истраживао климатску прошлост нашег поднебља према уметничким делима, односно према називима слика, композиција и песама, шта би могао да закључи? Да постоје само два годишња доба: пролеће и јесен! Лето и зима толико су мало надахњивали уметнике да су дела која у наслову носе називе тих делова календара готово изузетак. А за психолога би могла да буде занимљива разлика између песника и сликара. Код ових последњих пролеће убедљиво води на топ-листи надахнућа, док би поетску душу очито тек с јесени походиле музе.

Мала шетња кроз историју сликарства открива да су годишња доба инспирисала мајсторе кичице вековима. Можда први пут један „календарски" назив срећемо на Истоку: у „Албуму освајача султана Мухамеда II", илуминисаном персијском рукопису из 14. века који се чува у истанбулском музеју Топкапи, виртуозна рука непознатог мајстора осликала је „Летњи пејзаж". Та минијатура прекрасних боја од којих највише

Алфред де Мисе на платну сликара Ландела

Овако је Франческо дел Коза видео јесен

Бројгелови „Ловци у снегу" део су низа његових „календарских" слика

плени црвена – дочаравајући врелину – пуна је ситнолисних крошњи, а замагљени планински врхови у позадини толико наликују старим кинеским пејзажима, па се сматра да је слика и настала у време монголске окупације Персије.

Италијанска ренесанса у шаренилу и раскоши боја и тема донела је и неколико антологијских „годишњих доба". Иако су укуси различити, вероватно је за огромну већину љубитеља сликарства најлепше Ботичелијево „Пролеће" на којем се у средишту налази она иста Венера коју је на својој најчувенијој слици приказао како се „рађа из морске пене". Ботичели је живео у 15. веку (1446–1510), а његов савременик Козимо Тура (1431–1495), надахнут истим годишњем добом, видео га је као девојку замишљена погледа и то како седи на – углачаном престолу од мумифицираних морских животиња!

Турин ученик Франческо Дел Коза (1436–1478) израдио је чак цео календар. То је низ фресака којима је украсио палату „Сан Суси" фјорентинске породице Д'Есте код које је, као и Тура, био запослен као главни сликар. Иначе, Коза је оставио и велико платно названо „Јесен", пуно грожђа и окер боја.

Иначе, цео календар послужио је као надахнуће (ако већ није био наруџбина?) тројици сликара старијих цео век од управо поменутих: браћи из Лимбурга. Они су за свог „заштитника", француског војводу од Берија, великог љубитеља уметности и колекционара, насликали „Срећне сате". На платну које представља „Јануар" не види се, додуше, снег јер су приказали војводу на гозби у свом раскошном двору...

При помену зиме треба рећи да су ваљда само још Бројгел (1526–1569) и наш Сава Шумановић (1896–1942) били инспирисани тим годишњим добом. Додуше, Бројгел је за неког богаташа из Анвера начинио цео низ слика названих „Месеци" међу којима је зимски пејзаж у „Ловцима у снегу" једно од најснажнијих ликовних дела у историји.

Ненадмашни пејзажист Виљем Тарнер (1775–1851) оставио је и једно „Јутро раног пролећа" где се зраци светлости пробијају до Темзе, а век касније настало је и једно „наше" пролеће, на слици „песника словеначког предела" Ивана Грохара (1867–1911). И Крсто Хегедушић – да с њим завршимо овај овлашни преглед – није одолео пролећу године 1930. На његовој слици, која је данас изложена у Модерној галерији ЈАЗУ у Загребу, овековечен је пар белих волова упрегнутих у плуг, сељанка и сељак који гура рало.

Годишња доба су у приличној мери надахњивала писце и песнике, и то оне најбоље. Како смо већ рекли, јесен код уметника речи предњачи. Само летимичан поглед на француску поезију открива нам да је Ламартин (1790–1869) једну своју песму назвао „Јесен", а да су Бодлер (1821–1867) и Верлен (1844–1896) дали исте наслове „Јесења песма"! Код оба велика песника стихови говоре о патњи душе и тела, а све то симболизује и појачава – јесен. Шатобријан (1790–1869) је назвао једно поглавље свог романа „Рене" (аутобиографског у великој мери) „Моје радости у јесен".

Потресну и интимну лирику још један великан, Алфред де Мисе (1810–1857), везао је управо за календар: четири песме „Мајска ноћ", „Децембарска ноћ", „Августовска ноћ", „Октобарска ноћ" дочаравају Мисеова патничка расположења после његовог коначног раскида са Жорж Сандовом.

Све сезоне „овековечио" је шпански писац Мигел де Унамуно (1864–1936) у делу које се зове „Сонате" и има, наравно, четири дела: „Пролећна", „Летња", „Јесења" и „Зимска". Баш као што је и шкотски песник Џемс Томсон из 18. века испевао „Годишња доба", по којима је Јозеф Хајдн 1801. године компоновао истоимени ораторијум. Шекспир је светску баштину задужио „Сном летње ноћи" као и „Зимском причом", Џон Китс (1795–1821) написао „Оду јесени", док је немачки песник Вилхелм Милер испевао цео циклус „Зимско путовање" у којем се истиче песма – „Сан о пролећу"! Иначе, баш ово Милерово дело надахнуло је Шуберта да напише музику на те стихове 1827. године.

Било би неправедно не поменути руске класике који су, слично Французима, највише волели јесење време и расположење. Тако је Николај Каразмин (1766–1826) оставио своју антологијску „Јесен", а Василиј Каменски (1884–1961) „У јесен". Николај Кључев (1887–1937) поручује „Не плаши се листопада", Борис Пастернак (1890–1960) испевао је „Златну јесен", а Александар Кушнер, наш савременик, филозофску поему „У поређењу са знацима зиме". Вероватно најсмешнији наслов песме у антологији руске поезије смислио је Едуард Багрицки (1895–1934): „Пролеће, ветеринар и ја". У тој сатири у стиховима појављују се, поред личности из наслова, још крава и бик...

Ни велики композитори нису остали имуни на зрачења (и значења) годишњих доба. Антонио Вивалди (1678 – 1741), чувени Венецијанац и виртуоз на виолини, задужио је човечанство са своја четири гудачка концерта названа, наравно, „Годишња доба". То дело спада у бесмртна: изводи се, ево, већ два и по века и одушевљење публике никако не јењава. Дебиси и Григ оставили су нам сваки своју „Оду пролећу", док је Григов нешто млађи земљак Кристијан Зиндинг, својевремено цењен норвешки композитор, готово сасвим пао у заборав из којег га спасава само – „Жубор пролећа"!

И да завршимо ово путовање календаром уметничке инспирације композицијом која несумњиво улази у вечите. То је „Самертајм", свуда позната и омиљена џез-успаванка, део опере „Порги енд Бес" Џора Гершвина. Треба ли превести овај наслов? Он значи: „Лето"...

Велики драматичар међу композиторима Чајковски, у једном тешком часу свог ионако мање-више несрећног живота, „испевао" је чудесни циклус „Годишња доба". То је клавирска композиција из 12 делова – за сваки месец по један – која се данас ретко изводи у целости иако спада у бисере музичке литературе.

М. Крстуловић

Жорж Сандова, нацртана руком Алфреда де Мисеа: она га је инспирисала за песме о годишњим добима.

КАКВИ ПРВА!

Када сам приметила прву седу влас у коси, написала сам својим родитељима:

„Драги тата и мама, видели сте моје прве кораке и чули моје прве речи у животу. Желим да и овај догађај поделите са мном". И селотејпом сам залепила за писмо несрећну седу.

Отац ми је брзо одговорио дописницом:

„Драго дете, ова бела длака није прва коју смо од тебе добили".

„Обзервер"

БОГАТАШКА КАТЕГОРИЈА

Песницама америчког петролејског магната, мултимилионера и надалеко чувене тврдице Пола Гетија грабљивост је давала огромну снагу. То је целом свету постало јасно када је, у свађи због девојке, Гети левим аперкатом оборио боксера Џека Демпсија.

То је, такође, и једини пут да је „Манаса Молер" (Разбијач из Манасе), који је седам година носио круну светског шампиона у тешкој категорији, био нокаутиран.

ТРИ МИНУСА

Најсигурнији начин да вам преседне прослава двадесетогодишњице матуре јесте да налетите на давно заборављеног школског друга који се оженио девојком с којом сте се ви забављали, а приде има и сву косу на глави и ужасно се обогатио у бизнису са информатиком.

„Тајмс"

ЉУБАВ ЈЕ КАО ВИОЛИНА...

Песимиста се жали на ветар, оптимиста се нада да ће престати, а реалиста подешава једра

Виљем Артур Вард

У тражењу за савршенством, које је недостижно, људи се често одричу сасвим достижних ствари

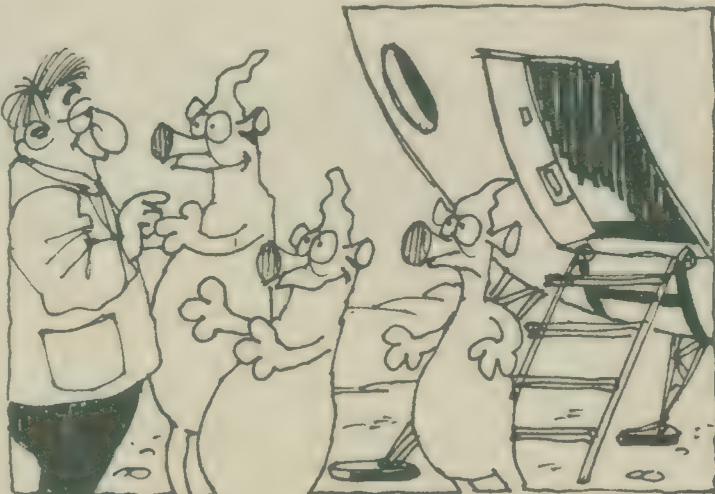
Едит Шефер

Љубав је као виолина: чак и ако понекад ћути, жице су увек на месту.

Џун Мастерс Бачер

Ништа нисам научио причајући већ само постављајући питања.

Џон Ћарди

Човек је млад докле год учи, мења навике и прихвата критике.

Жан Ростан

Понекад ми се чини да смо сами у свемиру, а понекад имам утисак да нисмо. У сваком случају, од тога ме хвата вртоглавица.

Артур Кларк

Политика је уметност спречавања људи да се мешају у оно што их се тиче.

Пол Валери

Искрене похвале су, као и дијаманти и злато, вредне зато што су ретке.

Семјуел Џонсон

Лепе мисли рађају лепо воће, ружне мисли рађају рђаво воће, а свако је свој лични баштован.

Џејмс Ален

Да би био сасвим објективан, човек који има пса који га обожава морао би да има и мачку која га не примећује.

Винстон Черчил

Нама не недостају ни пријатељство ни доброта већ ми недостајемо пријатељству и доброти.

Марсел Жуандо

Мудро уживање у доколици плод је цивилизованости и образовања.

Бертранд Расел

Ако проведете живот очекујући оно чему се надате, велика је вероватноћа да ће вам се догодити оно што не очекујете.

Андре Маси

Добра воља брише тешкоће.

Николо Макијавели

ПРИЛОГ ЗА ПЕРЕСТРОЈКУ

Стара госпођа долази у Кремљ и захтева да је прими Михаил Горбачов. Он пристаје и, када је ушла у његов кабинет, љубазно јој се обраћа:

– Шта могу да учиним за вас?

– Желим само нешто да вас питам – одговара она. – Ко је измислио комунизам: политичар или научник?

– Политичар, драга моја – одговара совјетски шеф партије и државе.

– Е, сад ми је све јасно – на то ће стара госпођа – научник би прво извршио експеримент на мишевима.

Б. Д.

•Илустровао: Зоран Петковић-Петко

ЖИВОТ ПИШЕ ДРАМЕ

9 САТИ АГОНИЈЕ

Заробљен у мочвари, у срушеном авиону, тешко повређени Хауард Белик полако је губио наду да ће га спасилачке екипе наћи живог

Тог тмурног фебруарског дана прошле године било је разлога за славље. Тридесетосмогодишњи Хауард Белик коначно је одлучио да се ожени и ту радост је пожелео да подели прво са Бобом и Керин Герстл, својим дугогодишњим пријатељима. Седећи у њиховом дому у Маналепену у америчкој држави Њу Џерси, Хауард је непрекидно одлагао час поласка кући.

Око једанаест увече опростио се с Керин док је Боб био упоран да га колима пребаци до оближњег аеродрома Оулд Брин. Хауард Белик је пилотски испит положио пре три године и од тада је настојао да искористи сваку прилику да изнајми авион и лети. Од свог њујоршког стана колима се пребацио до спортског аеродрома Тетероборо и одатле таксијем дошао до Герстлових, унапред испланиравши да се врати авионом.

На писти Оулд брица већ га је чекао клипни авион једномоторац „муни 201". Хауард је највише волео тај модел летелице предвиђене за 4 особе, јер га је пилотска кабина подсећала на седиште спортског аутомобила у којем је возач у полулежећем положају.

Хауард је махнуо Бобу из пилотске кабине и већ следећег тренутка нашао се у ваздуху. Готово истог часа био је заробљен у густим облацима. Из контролног торња са аеродрома Тетероборо добио је обавештење да ту не може да слети због густе магле. Мораће да атерира на писту градског аеродрома Мористаун, тридесетак километара од Тетеробороа.

Сам себи пацијент

Из контроле лета добио је временску ситуацију над Мористауном – спољна температура 2°С, јака киша и магла. Када се двадесет седам минута после поноћи нашао над аеродромом, следиле су инструкције да се на висини од 3 хиљаде метара приближи писти 23 и да слети. Хауард је потврдио пријем.

Шта се тада догодило, остаће неразјашњено. Претпоставка је да се Хауарду на тренутак завртело у глави и да је поверовао својим инстинктима а не инструментима на командној табли па се, уместо на писту, сурвао у мочвару брзином од око 160 километара на час.

Када је дошао свести, у првом тренутку није било јасно шта се догодило. Проверио је сигурносни појас – био је везан. Погледао је око себе – густа непрозирна магла. **Нешто ту није у реду.** Онако у мраку руком је пипао око себе. Командне табле није било а предњи део пилотске кабине једноставно више није постојао. Ноге су му висиле у ваздуху.

Моје ноге! Полако се навикавајући на таму Хауард је схватио да су му панталоне поцепане и да му на левој нози извирује чашица, а да су му на листу искочиле две кости. Када је покушао да помери ногу крикнуо је. Из десне ноге је такође лила крв. Одједном му је припала мука и замало поново није изгубио свест.

Мораш да се прибереш. Хајде, полако провери део по део свог тела, па ти си ипак лекар. Покушај да се понашаш као да си сам себи пацијент.

Вероватно прелом ребара, унутрашње крварење у грудима искључено, руке у реду, грло...

Али, шта ми је с видом, зашто не видим боље? Шта ми је с лицем? Плашећи се оног што ће открити Хауард Белик је бојажљиво додиривао место где је требало да му се налази лево око и на свој ужас опипао само влажно место.

Боже, па ја сам изгубио око! Био је престрављен. **Како ћу да живим? Нећу моћи да радим?**

Ледена киша као да се појачавала. Јакна, панталоне, кошуља, све му је било натопљено водом. Дрхтао је

Само сабласни ехо

Погледао је на сат. Било је 35 минута после поноћи. **Ако и покушају да ме нађу, та потрага је готово бесмислена по оваквом времену.** Онда се сетио да у авиону постоји уређај Е.Л.Т, односно одашиљач који се сам активира и шаље сигнале које спасилачке екипе примају путем сателита и тачно могу да одреде

место где се летелица срушила. **За десет, највише двадесет минута биће овде.**

Када је прошло више од пола сата, Хауард Белик је морао да се помири с чињеницом да је ЕЛТ затајио, односно да се вероватно смрскао када се срушио авион.

Одлучио је да отпуже до задњег дела летелице. Када је померио копилотско седиште и учинио први покрет схватио је да су му ноге сасвим отказале. Онда је левом ногом, случајно, ударио о нешто у мраку и од болова испустио тако језив крик да се и сам изненадио.

Издржи бар још мало! Понављајући то некако се довукао до задњих седишта. Опет је погледао на сат. Један и тридесет. Требало му је пола сата да дође до места за путнике и увије се у неки тепих који је тамо нашао.

Где сте? Зашто никога нема? Не могу више! Глас му је одзвањао у мраку и враћао се као сабласни ехо. Тама се затварала око њега.

Хауард Белик је почео да размишља о неким раздобљима свог живота. Као лош студент био је избачен са универзитета. Онда се заинатио и уписао на Медицински факултет, завршио студије и сада је успешан лекар. Када је почео да се бави подводним риболовом, неколико пута се налазио у безнадежним ситуацијама и увек је некако извлачио живу главу. **Зар ме је срећа сада напустила?**

Дугме за самоуништење

Брус Далоизо, главни оператер на градском аеродрому Муристаун у један увече добио је обавештење да је авион „муни 201" изгубљен са радара. Дотрчао је на аеродром и почео да окреће телефоне. Ушао је у траг несрећном пилоту. Убедио је полицајце да провале у Беликова кола на Тетербороу и пронађу Хауардову адресу. Позвао је Беликов телефон али се у његовом стану нико није јавио. Онда се у Америчкој ваздушној команди распитао да ли су примили неки сигнал уређаја ЕЛТ. Одговор је био негативан. Тада је затражио помоћ од хеликоптерске службе спасавања, али су му рекли да не могу да полете по тако густој магли.

Већ је три сата. Ако не умрем од искрвављења скончаћу од смрзавања. Да постоји неко дугме за самоуништење сигурно бих га притиснуо.

Зора је свануla у 6.46. Хауард је гледао око себе. Ни трага од кућа, само непрегледна мочвара. Знао је да нема шансе одатле да се извуче. Крварио је већ шест сати и питао се колико још може да издржи.

У 6.30 Далоизоу је речено да ће хеликоптер полетети. У потрази, у патролним колима учествоваће и наредници Џејмс Моногем и Томас Шварц. Подесивши фреквенције својих радио-апарата с оном из хеликоптера кренули су пут аеродрома Муристаун.

Пилот Роберт Денис је у 9.15 јавио да је открио место где се срушио авион. Слетео је крај мочваре и заједно с Моногемом и Шварцом, који су стигли на место несреће, закорачио у ледену воду мочваре. Авион је био стотинак метара од обале. Када су пришли, једва су сакрили ужас угледавши изобличеног Хауарда Белика.

У том часу стигла су амбулантна кола и патрола с гуменим чамцем. Када су га извукли из смрскане кабине и ставили у чамац, Хауард је успео да изговори да зна како застрашујуће изгледа али да је сигуран да ће се извући и онда је пао у несвест.

Доктор Клејтон Грифин установио је велики губитак крви и Хауарду сместа дао трансфузију. На жалост, стање несрећног пилота у наредних 90 минута се погоршало. Операција је трајала шест сати. Срећом, лево око му није било оштећено. Оно што је Хауард напипао било је чело са ког је била згуљена кожа.

После извршене операције смештен је на одељење интензивне неге. Недељу дана касније почео је да се опоравља.

У једном тренутку сам мислио да је свему крај. Али, када сам угледао лица спасилаца, био сам сигуран да ћу се извући. Ако сам онако измрцвaрен издржао девет сати, значи – морао сам да преживим.

По изласку из болнице Хауард Белик се оженио и, након повратка с меденог месеца, наставио лекарску праксу.

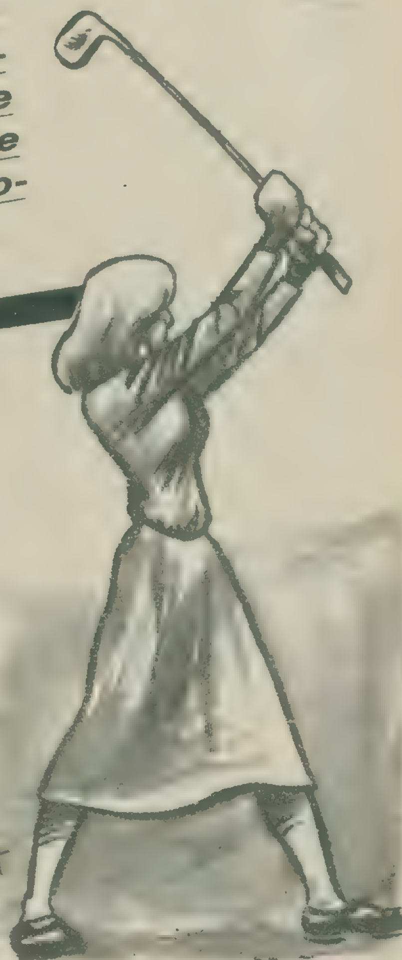
В. С.

Најсвестранија спортискиња свих времена

САМА ПРОТИВ АМЕРИЧКИХ КЛУБОВА

Између првог светског рекорда који је поставила у шеснаестој години и своје преране смрти Бејб Захаријас била је најбоља у свему чега се дохватила

Бејб, како су је увек сви звали, рођена је 1914. године у Порт Артусу, Тексас, у породици норвешких досељеника и крштена као Милдред Дидриксон. Била је још дете када је почела да се истиче у безболу и кошарци, али је убрзо постало јасно да је рођени таленат за атлетику. У шеснаестој години поставила је светски рекорд у бацању копља, а две године касније извела је подвиг који је ушао у историју лаке атлетике.

У Чикагу се одржавао клупски национални шампионат у коме су учествовали сви клубови Сједињених Америчких Држава. Као једини представник свог клуба осамнаестогодишња Бејб пријављена је за седам атлетичарских дисциплина и, током два и по сата, трчала је као луда од једног до другог стартног места „паузирајући" само док се такмичила да би, потом, одјурила до следеће дисциплине.

Прво је ишло елиминаторно такмичење у трчању на 80 метара с препонама, затим скок увис први пут, потом бацање копља, па опет трчање, па скок увис и тако укруг. Пред тако тешким задатком вероватно би се замислио и сам добри Бог, али је Бејб све то постигла и, пред крај поподнева, њена хиперактивност донела јој је неверовατан успех.

Од седам дисциплина у којима се такмичила освојила је прво место у пет, а друго и треће место у по једној. Све у свему, она је **сама** победила све остале америчке клубове са 30 поена, 8 више од најближих иза себе за које су се борила двадесет и два такмичара пошто је сваки клуб послао по неколико такмичара за сваку од дисциплина!

Две златне медаље

Неколико месеци касније дошле су на ред Олимпијске игре у Лос Анђелесу 1932. и,

да тадашња правила нису ограничавала жене на само три дисциплине, ко зна шта би све Бејб урадила. Овако, морала је да се задовољи првим местом у бацању копља, у трци на 80 метара с препонама и у скоку увис. Добила је златне медаље (заведене под њеним правим именом Милдред Дидриксон) за прве две дисциплине, а трећа јој није призната из прилично сумњивих техничких разлога.

Децембра те исте године атлетичарска каријера младе америчке звезде грубо је прекинута. Пошто је, да би зарадила нешто новца, учествовала у рекламирању аутомобила, Бејб је доживотно дисквалификована из аматерске атлетике.

Да би се некако утешила, Бејб је неко време професионално играла безбол и кошарку и, мада је у безболу убрзо постала име, ови групни спортови нису задовољавали њен индивидуалан такмичарски дух. Због тога је 1934. године почела да учи голф поклањајући сваки атом тела том тешком спорту.

Тренинг јој је био паклен. Суботом и недељом вежбала је по дванаест до шеснаест сати дневно. Радним даном устајала је у цик зоре и лупала лоптице од пола шест до пола девет када је морала на посао. Паузу за ручак користила је тако што би прогутала сендвич и у шефовој канцеларији опет вежбала голф убацујући лоптице у кожну фотељу преко стазе направљене од тепиха. У пола четири по подне, по изласку с посла, имала је час голфа с тренером, а затим би поново јурила по терену с палицама и лоптицама све до мрака. Враћала се кући на вечеру и легала рано с књигом о голфу у рукама.

Касније је написала: „Ударала сам лопте све док ми руке не би постале крваве. На ране сам стављала завоје кроз које је такође пробијала крв."

Краљица женског голфа

Година дана самоуништавајућег тренинга донела је резултате: Бејб је победила на Тексашком аматерском такмичењу у голфу. Али, пре него што је успела да постигне још више, избачена је са аматерских турнира зато што се, раније, професионално бавила другим спортовима. Бејб је морала да се помири с чињеницом да може да учествује само у егзибиционим голфским турнирима.

Године 1938. догодило се нешто што ће је вратити аматерском голфу – удала се. Њен муж, рвач грчког порекла Џорџ Захаријас, довољно је зарађивао и могао је да јој плати молбу за поновно учлањење у аматерски голф. Бејб је неуморно тренирала и потпуно се доказала када је, победивши на професионалним турнирима у голфу као што су Западно и Тексашко отворено првенство 1940, одбила да прими новчану награду.

У аматерски голф поново је примљена 1943. године и када је, после другог светског рата, почела да игра на озбиљним турнирима, свет женског голфа просто није могао да се прибере од чуда које га је снашло.

Бејб Захаријас је победила на Америчком аматерском шампионату 1946. и током те и следеће године однела је још седамнаест узастопних победа укључујући и прво место на Британском аматерском шампионату 1947.

И, пошто је тако елегантно и очигледно доказала колико вреди, прешла је у професионалце и постала краљица женског голфа, чувена нарочито по дугачким ударцима. Њен савременик Бајрон Нелзон, двоструки шампион у голфу, изјавио је да би Бејб тукла све противнике који постоје осим шесторице мушких професионалаца. То је био комплимент!

Победа и збогом

Бејб је освојила прво место на Америчком отвореном првенству 1948. и то поновила 1950. и 1951. године. После још две победе 1952. почела је да побољева и добила је дијагнозу: рак! Оперисана је 1953. и, упркос свим лекарским саветима и упозорењима, нашла се на терену за голф само неколико недеља после операције и три и по месеца касније освојила је треће место на Америчком отвореном такмичењу.

Следеће године убедљиво је тријумфовала на Америчком отвореном шампионату, али је то било и њено збогом. Рак се поново појавио и операција извршена 1955. године спречила ју је да брани титулу шампиона. Следеће 1956. била је сувише болесна да би играла и само неколико месеци потом изгубила је од једином противника кога није могла да победи – умрла је од рака у четрдесет другој години.

До данашњег дана ниједна спортисткиња није успела ни да се приближи ономе што је Бејб Захаријас постигла.

Б. Дожић

ОВО НИСТЕ ЗНАЛИ

СПАС У МАЛОМ РАСТУ?

● Амерички научници, пише британски часопис „Викенд", пронашли су средство које ће, по њиховом мишљењу, потпуно решити невоље око пренасељености Земље. Ради се о смањивању становника наше планете, односно – људи. Како стоји у чланку, већ сад је могуће створити вирус који би, пуштен у атмосферу или водене токове за врло кратко време довео до смањења људи средњег раста били би високи 70–80

центиметара, а они од метра штрчали би међу њима као џинови.

Иако генетички инжењери САД засад нити потврђују вест нити је оповргавају бивши министар одбране Сједињених Држава Роберт Макнамара, сада председник Светске банке, већ је дао своје мишљење. Он не види у овом новом средству ништа страшно. Човечанству заиста прети опасност од пренасељености, тврди он, и зато се морамо одлучити – или за „минијатуризацију" људи или за принудну стерилизацију. Избор више него грозан. Ко између осталог, може да нам гарантује да су научници све добро прорачунали (поготову на број промашаја и неуспеха последњих година) и да у неким случајевима процес неће кренути супротним путем. Замислите Земљу 21. века с кепецима трометрашима међу џиновима од 5, 6 или 7 метара на једној страни и џиновима од метра међу патуљцима од 50 или 30 центиметара!

КЕНГУРСКИ РЕКОРДИ

● Није нимало једноставно забележити „спортски" рекорд у животињском свету. Животиње, по правилу, не дочекају знак стартног пиштоља, не дају судијама да им се приближе и тачно измере резултат... Па ипак, природњаци су успели да измере најдужи скок сивог кенгура кога још називају и џиновски – 13 метара и 63,6 центиметара. Удаљ, наравно. А рекордан скок увис износи 3 метра и 20 центиметара. Најзад, у спортским зооаналима постоји и рекорд у брзини кенгура: 48,27 километара на сат!

СКИЈЕ, ШТА ЈЕ ТО?

● Звучи невероватно, али Ескими са Гренланда све донедавно уопште нису знали за скије. Овај парадокс, међутим, може лако да се објасни: на Гренланду није било шума, дрво је било веома скупо и ником није падало на памет да га арчи на тако неке „фантазије".

Недалеко од Гренланда, у Скандинавији, слика је сасвим супротна: овде су скије пратиле човека од његових првих дана. Најстарије скије на Земљи, нађене у тресету, чувају се у једном шведском музеју. Процењује се да имају више од 4.500 година

ШТО МАЊЕ АУТА, ВИШЕ НЕСРЕЋА

● Према статистичким подацима о друмском саобраћају у САД, много више несрећа догађа се у селима него у градовима. У пустим областима државе Неваде, где је густина насељености један човек на 10 квадратних километара, сваке године на том простору у саобраћајним удесима погину два човека, што је сто пута више него у пренасељеном Њујорку препуном аутомобила. Узрок – велике брзине на празним друмовима, смањена опрезност и недостатак брзе медицинске помоћи

МУШКО-ЖЕНСКА ПАЛМА

● Бразилска палма Atalea funifera неколико пута током живота сасвим мирно промени пол који се код ове биљке не одређује при рођењу већ зависи од – околине. Ако је окружена дрвећем које је више од ње, палма је мушка, у случају да су њени први суседи мањи – она је женска. Али, дешава се да палму притесни друго дрвеће и остане усамљена и тада је обавезно – женска. Али, довољно је да је поново окружи веће дрвеће и он се враћа у мушко

У ствари, палма мења пол зависно од Сунчевог зрачења, боље рећи од сакупљене енергије у дрвету. Кад има више енергије, палма постаје женска и рађа плодове, у супротном остаје мушка.

„ЧУПАВА ХРАНА"

● У индијском граду Путуеру гради се фабрика за прераду косе. Ова мешовита индијско-јапанска фирма прерађиваће годишње 1200 тона безвредних сировина у 80 тона цистеина, 24 тона тирозина и више од хиљаду тона суве масе са 19 различитих аминокиселина. Све ове материје драгоцене су у производњи лекова и козметичких препарата а и као додатак сточној храни. Првих осам година рада целу производњу нове фабрике откупљиваће Јапанци. Власи људске косе постали су драгоцен извор за добијање аминокиселина, нарочито после забране лова на китове и њихове прераде при чему су, као нуспроизвод, добијане и ове материје

Али, где набавити толико косе? Осим фризерских радњи као извор сировина послужиће многобројни индуски храмови у којима верници редовно брију главе. Један велики храм сакупи годишње 4.000 тона косе. Од сада будистички свештеници неће морати да лупају главу куда с гомилама длаке

ИМА КРИЛА АЛ' НЕ ЛЕТИ

● Колико крила може да има авион? Па, ако се сетимо историје авијације – четири, шест. Међутим, ретки познаваоци авио-градитељства знају да су некада аероплани имали много више крила, а рекордером може да се сматра авион који је 1906. године саградио енглески инжењер Хорејшо Филипс. Његова летелица, изграђена по принципу „жалузина", имала је равно – 196 крила. Па ипак, она многокрилна конструкција није оправдала очекивања: истина, узлетела је и прелетела неколико метара а онда шљапнула о земљу и одбила да се даље пробија кроз ваздух. Тако овај случај можемо сматрати изузетком од закона дијалектике: квантитет не мора увек да пређе у квалитет.

Илустровао: Зоран Петковић-Петко

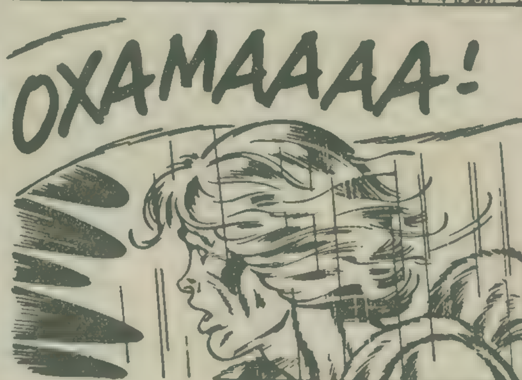
ТУНГА ГОСПОДАР МАМУТА II ДЕО

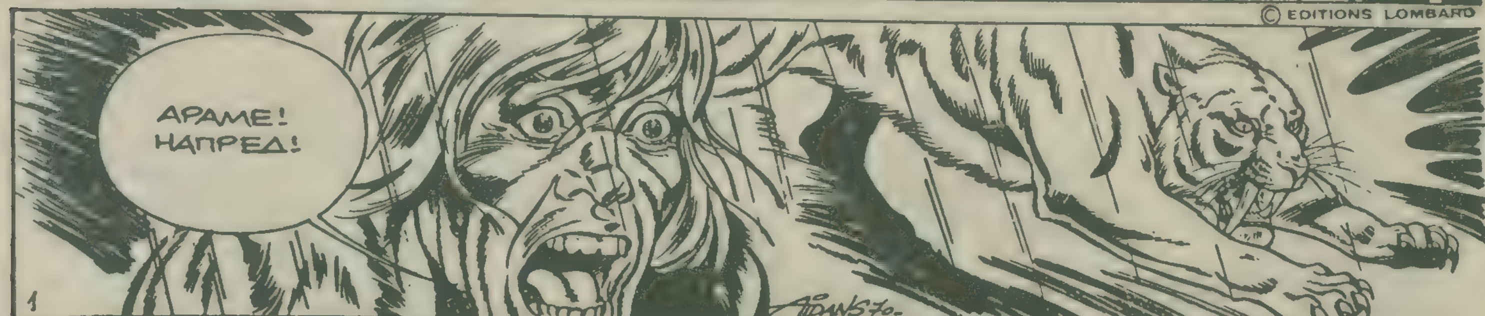

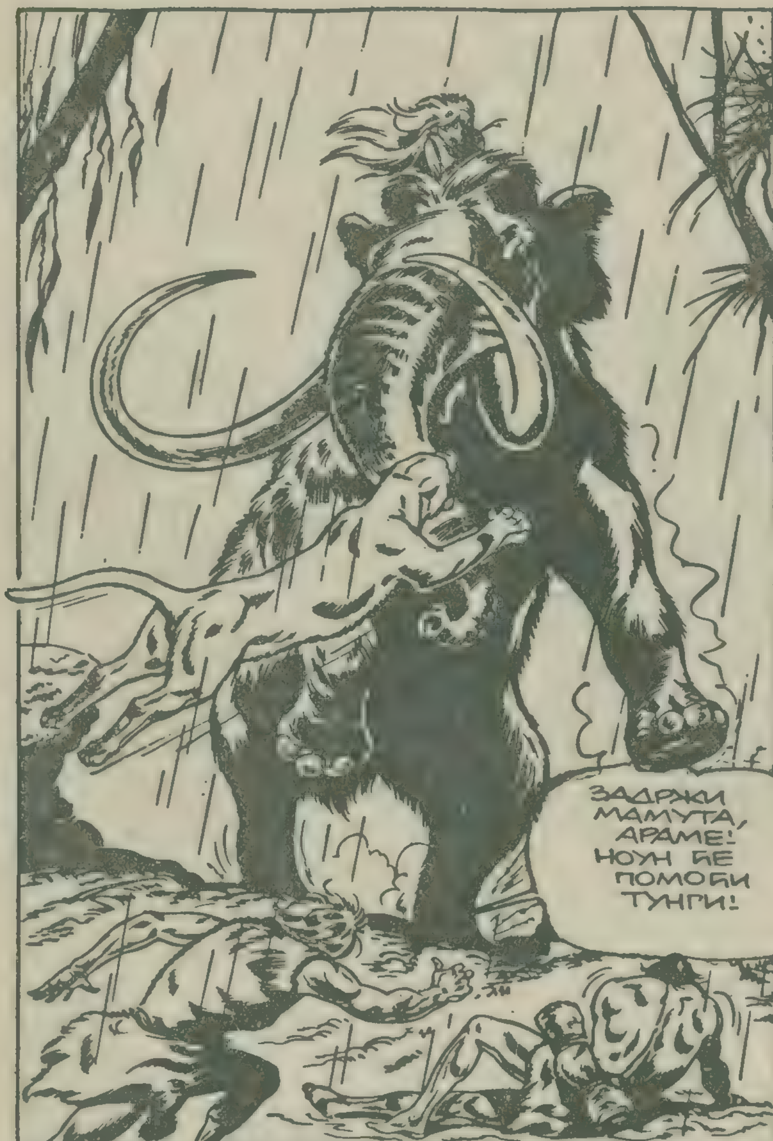

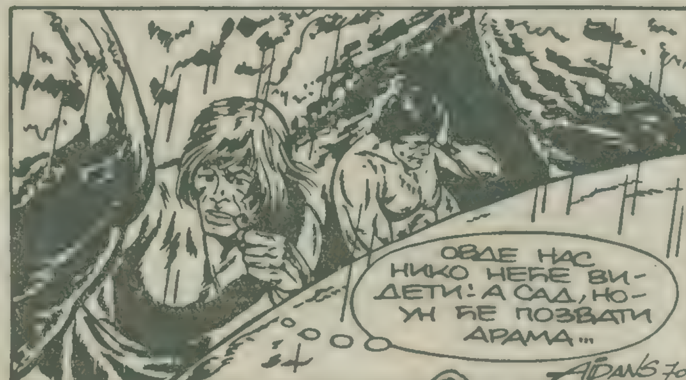

ЗАДРЖИ МАМУТА, АРАМЕ! НОУН ЋЕ ПОМОЋИ ТУНГИ!

СКЛОНИ-ЋЕМО СЕ ИЗА СТЕНЕ...

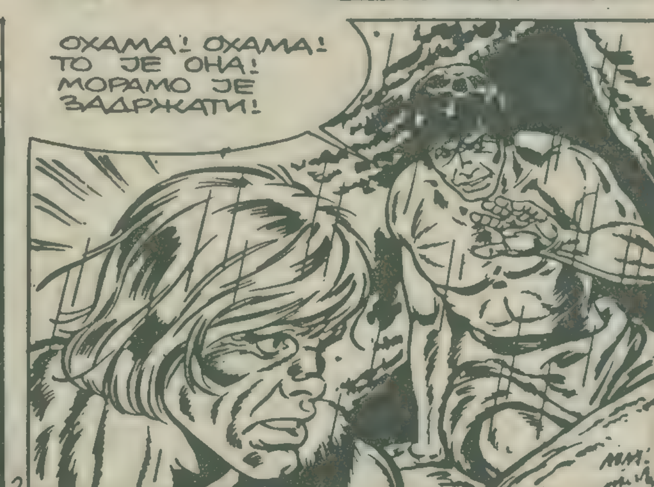

ОВДЕ НАС НИКО НЕЋЕ ВИ-ДЕТИ: А САД, НО-УН ЋЕ ПОЗВАТИ АРАМА...

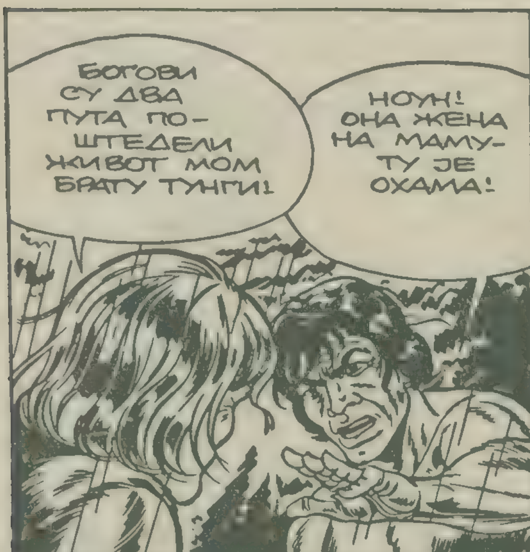

НА ПОЗНАТИ ЗВИЖДУК, АРАМ ЈЕ ПРЕКИНУО БОРБУ...

БРАВО, АРАМЕ! ОВДЕ НАМ МАМУТ НИШТА НЕ МОЖЕ!

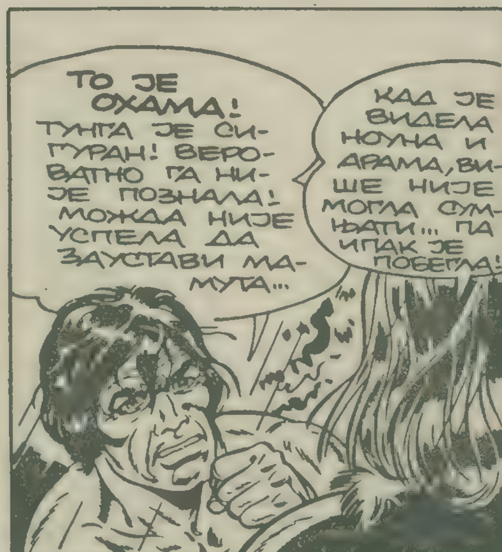

НОУНА ЈЕ НЕШТО МУЧИЛО: ЖЕНА НА МАМУТУ... ХОЋЕ ДА ПРЕГАЗИ ТУНГУ! А ТА ЖЕНА...

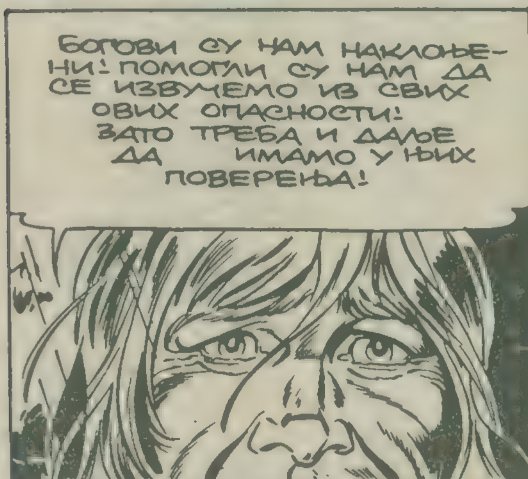

АЛИ, МАМУТ И ЊЕГОВА ГОСПОДАРИЦА ОДЈЕД-НОМ СУ СЕ УДАЉИЛИ... ХРОМИ ЈЕ ГЛЕДАО ЗА ЊИМА...

ОХАМА! ОХАМА! ТО ЈЕ ОНА! МОРАМО ЈЕ ЗАДРЖАТИ!

БОГОВИ СУ ДВА ПУТА ПОШТЕДЕЛИ ЖИВОТ МОМ БРАТУ ТУНГИ!
НОУН! ОНА ЖЕНА НА МАМУТУ ЈЕ ОХАМА!

СМИРИ СЕ! СУВИШЕ СМО СЛАБИ ДА БИСМО ИХ СЛЕДИЛИ! И НОУНУ ЈЕ ЗАСТАЛО СРЦЕ КАДА ЈЕ ВИДЕО ДЕВОЈКУ... АЛИ, ОХАМА НИКАДА НЕ БИ...

ТО ЈЕ ОХАМА! ТУНГА ЈЕ СИГУРАН! ВЕРОВАТНО ГА НИЈЕ ПОЗНАЛА! МОЖДА НИЈЕ УСПЕЛА ДА ЗАУСТАВИ МАМУТА...
КАД ЈЕ ВИДЕЛА НОУНА И АРАМА, ВИШЕ НИЈЕ МОГЛА СУМЊАТИ... ПА ИПАК ЈЕ ПОБЕГЛА!

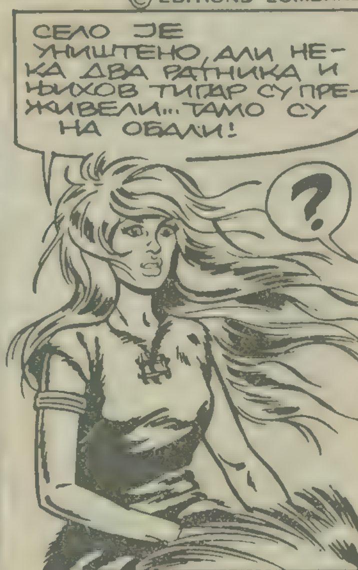

БОГОВИ СУ НАМ НАКЛОЊЕНИ! ПОМОГЛИ СУ НАМ ДА СЕ ИЗВУЧЕМО ИЗ СВИХ ОВИХ ОПАСНОСТИ! ЗАТО ТРЕБА И ДАЉЕ ДА ИМАМО У ЊИХ ПОВЕРЕЊА!

НОУН ЈЕ У ПРАВУ! САД МОРАМО ДА СМИСЛИМО ШТА ЋЕМО ДАЉЕ... ПРВО ЋЕМО ДА НАПРАВИМО ОРУЖЈЕ...
ТАЧНО! ОНДА ЋЕМО СЛЕДИТИ МАМУТОВ ТРАГ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, ВИСОКО У ПЛАНИНИ...
ОДАКЛЕ ДОЛАЗИШ, ЖЕНО?

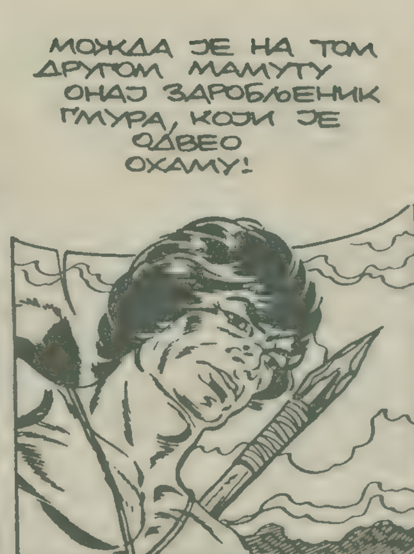

ИЗ ОБЛАСТИ ВЕЛИКИХ ЈЕЗЕРА, ГДЕ ЈЕ ПЛАНИНА БЉУВАЛА ВАТРУ, ЗЕМЉА СЕ ТРЕСЛА И ОТВАРАЛА И ГДЕ ЈЕ СВЕ УНИШТЕНО...

ЖЕНИ ЈЕ ЗАБРАЊЕНО ДА СИЛАЗИ ДО ЈЕЗЕРА! МОЖЕ ДА РАЗГНЕВИ БОГОВЕ ИЛИ ДА ПАДНЕ У РУКЕ ЈЕЗЕРСКИХ ЉУДИ!

СЕЛО ЈЕ УНИШТЕНО, АЛИ НЕКА ДВА РАТНИКА И ЊИХОВ ТИГАР СУ ПРЕЖИВЕЛИ... ТАМО СУ НА ОБАЛИ!
?

КАСНИЈЕ, ВИСОКО У ПЛАНИНИ, ЛОВЦЕ ЈЕ ДОЧЕКАЛА МЕЋАВА...

© EDITIONS LOMBARD

ЦЕЛЕ НОЋИ ЈЕ ВЕЈАО СНЕГ, А УЈУТРУ СЕ НЕВРЕМЕ СМИРИЛО...
СВЕ ЈЕ НЕСТАЛО ПОД БЕЛИМ ПОКРИВАЧЕМ!
МОРАЋЕМО МАЛО ДА СЕ ОДМОРИМО И НАЂЕМО ХРАНУ!

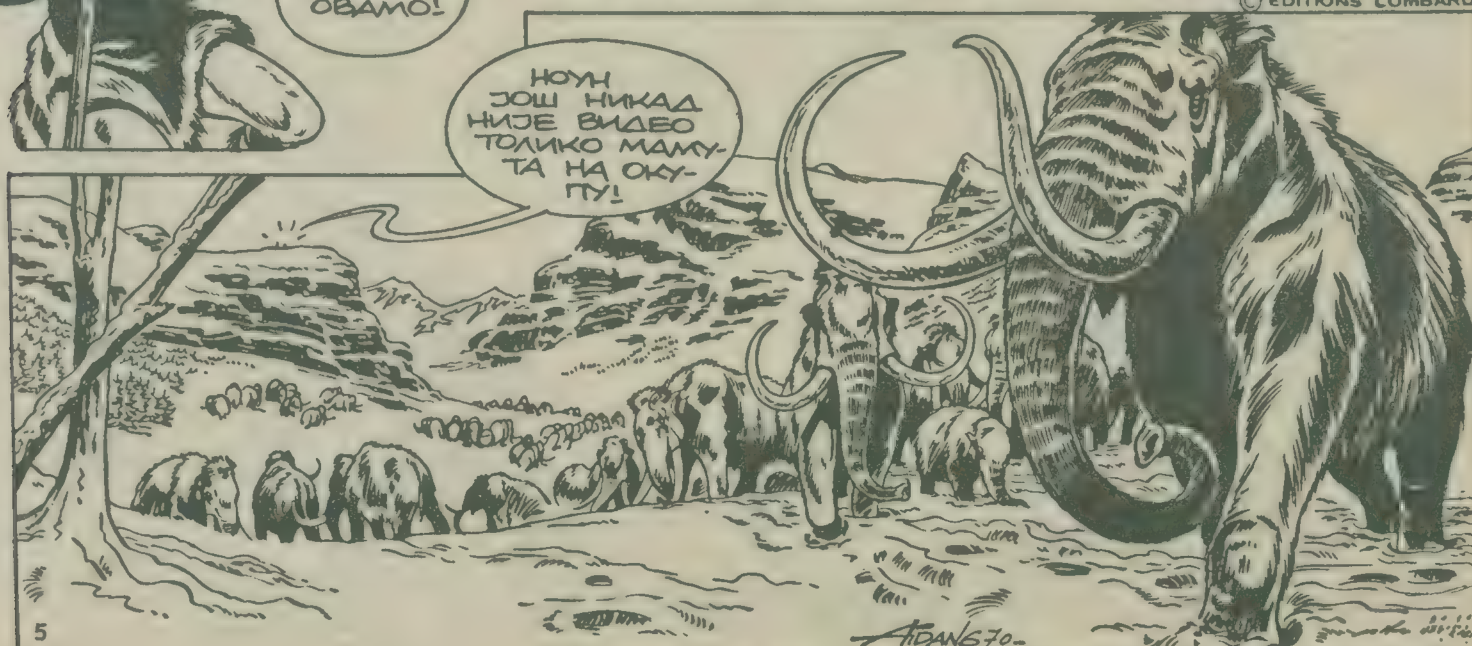

ПО ЧЕМУ ЋЕМО СЕ УПРАВЉАТИ У ТОЈ БЕСКРАЈНОЈ БЕЛОЈ ПУСТОШИ?!
У СНЕГУ ТРАГОВИ БРЗО НЕСТАЈУ, АЛИ И БРЗО НАСТАЈУ!

ЧАК И С ЗАХАЧЕМ МАМУТ СЕ НИКАД СЕ НИКАД НЕ УДАЉАВА ОД КРДА... БРЗО ЋЕМО ГА НАЋИ!

ТРАГАЊЕ СЕ НАСТАВИЛО...
20A

ОДЈЕДНОМ...
НОУНЕ, ОВАМО!

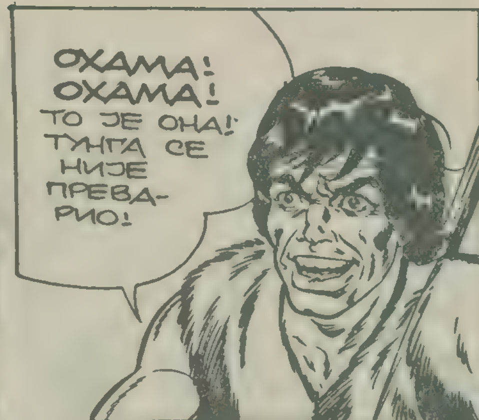

ГЛЕДАЈ!
НЕВЕРОВАТНО!

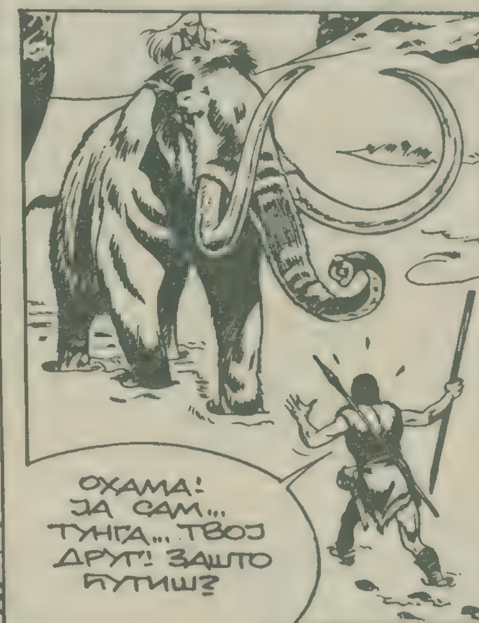

НОУН ЈОШ НИКАД НИЈЕ ВИДЕО ТОЛИКО МАМУТА НА ОКУПУ!
5

ВЕЋ ИХ ДУГО СЛЕДИМО! ТУНГА ВЕРУЈЕ ДА ЈЕ ОХАМА СА ЊИМА...

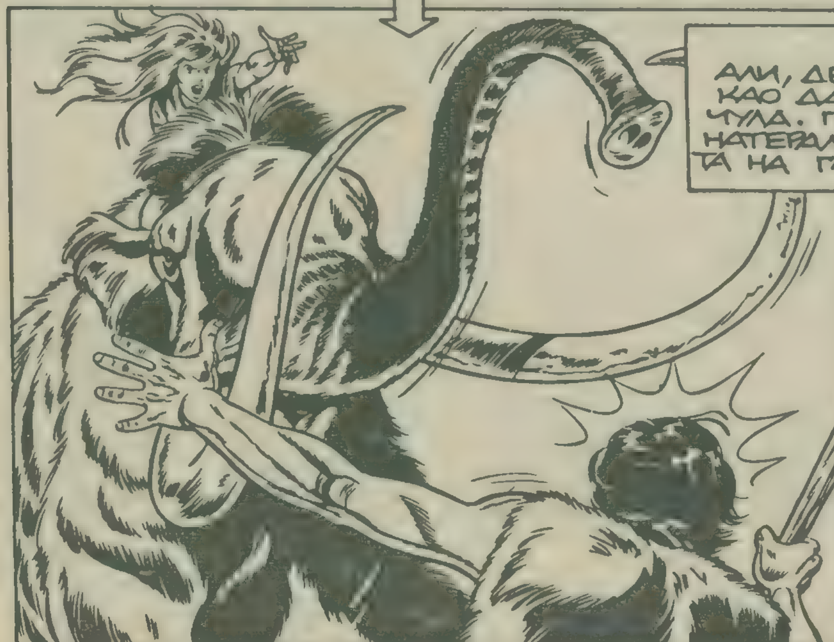

ЗАТО ЋЕМО НАСТАВИТИ ПУТ!
ДА! ИАКО ЈЕ ОПАСНО!

?
?!

ОХАМА! ОХАМА! ТО ЈЕ ОНА! ТУНГА СЕ НИЈЕ ПРЕВАРИО!

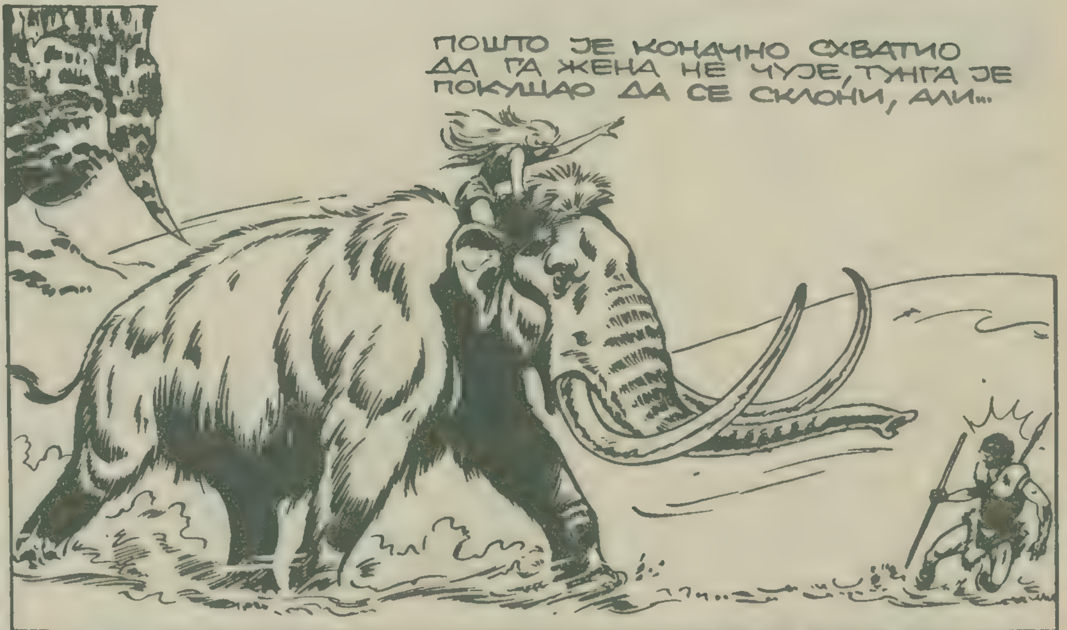

ОХАМА! ЈА САМ... ТУНГА... ТВОЈ ДРУГ! ЗАШТО ЋУТИШ?
© EDITIONS LOMBARD

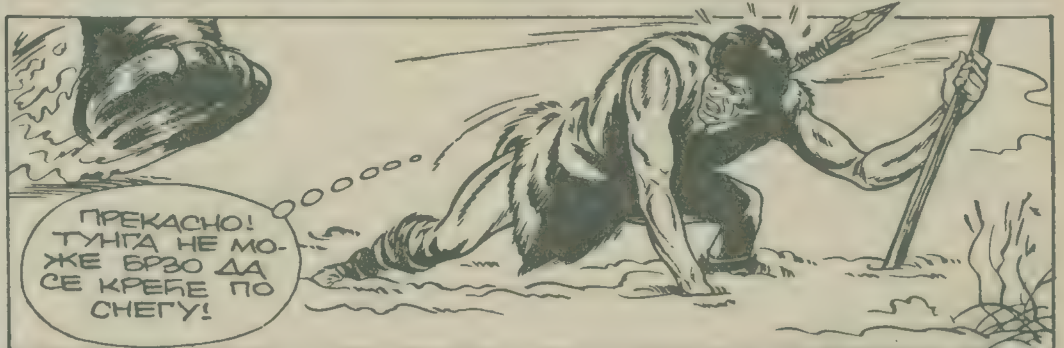

АРАМЕ, ОВАМО!
ДЕВОЈКА ГА НЕ ПРЕПОЗНАЈЕ! НАЗАД! НАЗАД!

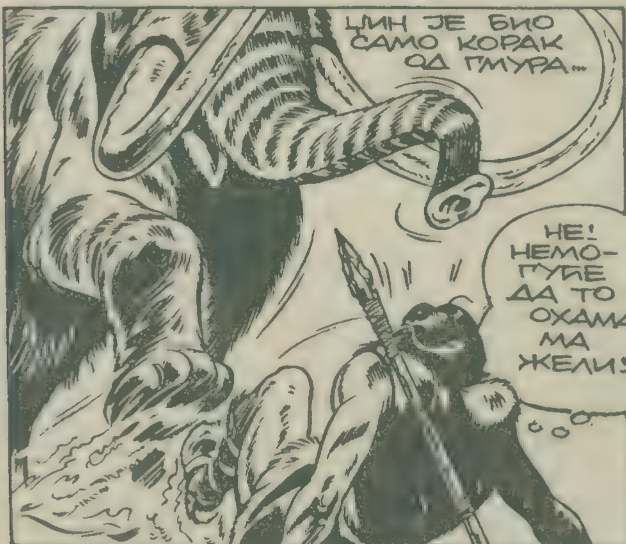

АЛИ, ДЕВОЈКА КАО ДА ГА НИЈЕ ЧУЛА. ПОНОВО ЈЕ НАТЕРАЛА МАМУТА НА ГМУРА!

ОХАМА! СТАНИ! СТАНИ!

ТУНГА, ПАЗИ! ЗГАЗИЋЕ ТЕ!

ПОШТО ЈЕ КОНАЧНО СХВАТИО ДА ГА ЖЕНА НЕ ЧУЈЕ, ТУНГА ЈЕ ПОКУШАО ДА СЕ СКЛОНИ, АЛИ...

ПРЕКАСНО! ТУНГА НЕ МОЖЕ БРЗО ДА СЕ КРЕЋЕ ПО СНЕГУ!

ЦИН ЈЕ БИО САМО КОРАК ОД ГМУРА...
НЕ! НЕМОГУЋЕ ДА ТО ОХАМАМА ЖЕЛИ!

ОДЈЕДНОМ, ГМУР ЈЕ ПОЧЕО ДА ПРОПАДА...

СВЕ ЈЕ ГОТОВО!

ЗА ТРЕНУТАК, ДЕВОЈКА ЈЕ ЗАДРЖАЛА МАМУТА. ПРЕСТРАШЕНО ЈЕ ЗУРИЛА ПРЕДА СЕ...
7

А ОНДА ЈЕ ПОГЛЕДАЛА КА МЕСТУ ГДЕ СУ СЕ СКЛОНИЛИ НОУН И ТИГАР...

И, КАО И ПРВИ ПУТ, ПОТЕРАЛА ЈЕ МАМУТА И НЕСТАЛА ИЗА СТЕНА...

ЖЕНА И МАМУТ СУ НЕСТАЛИ! БРЗО ДА ВИДИМ ШТА ЈЕ СА ТУНГОМ...

СРЕЋОМ, ПУКОТИНА НИЈЕ ДУБОКА... А СНЕГ ЈЕ УБЛАЖИО ПАД!

НОУН, ПОТПУНО САМ СИГУРАН ДА ЈЕ ТО ОХАМА!
НОУН ТО ИСТО МИСЛИ! АЛИ ЗАШТО ЈЕ ТАКО НЕПРИЈАТЕЉСКИ РАСПОЛОЖЕНА?!

ЗАИСТА СЕ ЧУДНО ПОНАША!
AIDANS 70

МОРАМО ЈЕ СТИЋИ ДА ВИДИМО ШТА СЕ ТО ДЕШАВА!
БИЋЕ ТЕШКО... ЈЕР НЕ ДОЗВОЉАВА ДА ЈОЈ ПРИЂЕМО!

ЧУДНО ЈЕ ТО ЊЕНО ПОНАШАЊЕ!
ТУНГА ЗНА ДА ЋЕ ОХАМА ПОПУСТИТИ, И ЗАТО ЋЕ УЧИНИТИ СВЕ ШТО МОЖЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ, НА НАЈВЕЋЕМ МАМУТУ ЈЕДАН ЧОВЕК ЈЕ ИЗДАВАО НАРЕЂЕЊА...

НОУН, ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ КРДО КРЕНУЛО!
8

ДЕВОЈКА ЈЕ ОЧИГЛЕДНО ЈАВИЛА ДА НАС ЈЕ ВИДЕЛА, И ЗАТО ЖУРЕ ДА СКЛОНЕ МАМУТЕ...

УПУТИЛИ СУ СЕ
У КЛАНАЦ!
24А

МОЖЕМО СТИЋИ ТАМО ПРЕ ЊИХ... А ОНДА ЋЕМО ВИДЕТИ ШТА ЋЕМО...

ДАН СЕ БЛИЖИО КРАЈУ...
ДОЛА-ЗЕ!
ИМАМ ИДЕЈУ! ПОМОЋИ ЋЕ НАМ УЖАД КОЈУ СМО ПОНЕЛИ!

ОДЈЕДНОМ...
АААХ!
24Б

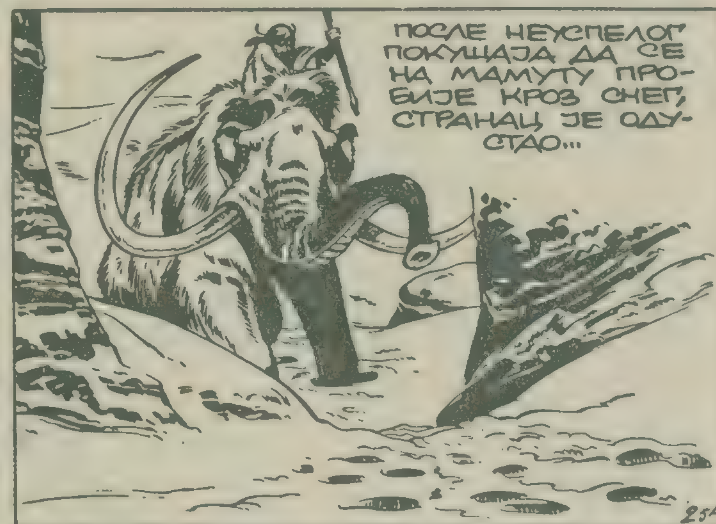

ААА-АХ!

ПАЗИ! ЧОВЕК НА МАМУТУ НАС ЧЕКА!

ВРАТИО СЕ ОСТАЛИМ МАМУТИМА, И ЈОШ ЈЕДНОМ СЕ ПРЕТЕЋИ ОСВРНУО...

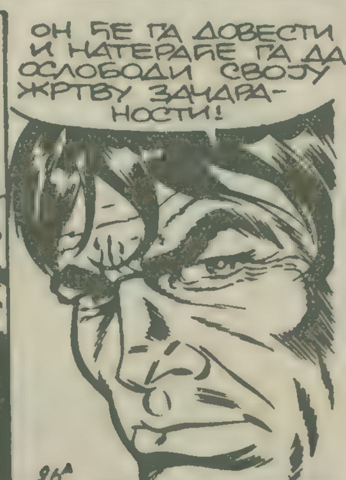

КАКВИ СУ ЈОЈ СЕ ТО ЗЛИ ДУСИ УСЕЛИЛИ У ДУШУ?

ПАЗИ! ПОКУШАВА ДА ПОБЕГНЕ!

НЕ! ТУНГА ТЕ НЕЋЕ ПУСТИТИ ДА СЕ ВРАТИШ!

НОУН ЋЕ ТЕ ЧУВАТИ...
ОДМОРИЋЕМО СЕ ДОК ЈЕ МРАК, А ОНДА ЋЕ НОУН И АРАМ ЧУВАТИ ОХАМУ А ТУНГА ЋЕ ПОТРАЖИТИ ОНОГ СТРАНЦА...

ОН ЋЕ ГА ДОВЕСТИ И НАТЕРАЋЕ ГА ДА ОСЛОБОДИ СВОЈУ ЖРТВУ ЗАЧАРАНОСТИ!
26A

И ТАКО, У РАНУ ЗОРУ...
НЕКА НОУМ И АРАМ ДОБРО ПАЗЕ НА ОХАМУ ДО ТУНГИНОГ ПОВРАТКА!
НОУН И ДАЉЕ МИСЛИ ДА ЋЕ ДЕМОНИ НАПУСТИТИ ОХАМИНО ТЕЛО... САМО ТРЕБА БИТИ СТРП... СТРПЉИВ!
11

МОЖДА НИЈЕ МУДРО ИЋИ ТОМ СТРАНЦУ...

...АЛИ ТУНГА ЖЕЛИ ДА КАЗНИ ЧОВЕКА КОЈИ ЈЕ ДОНЕО НЕСРЕЋУ ЊЕМУ И ЊЕГОВИМ ДРУГОВИМА!
ADANS 70.

БОЉЕ ДА ЈЕ ТУНГА ПОСЛУШАО МУДРОГ НОУНА, ЈЕР ПРОТИВНИК ЈЕ НАДМОЋНИЈИ...

ОВО СУ СИГУРНО ТРАГОВИ МАМУТА КОЈЕГА ЈАШЕ ОНАЈ СТРАНАЦ...

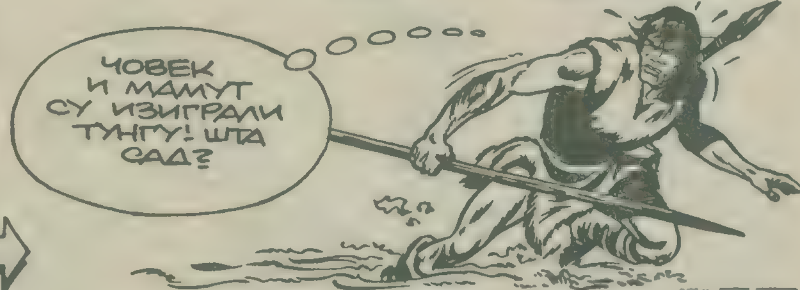

САД ИХ САМО ТРЕБА СЛЕДИТИ...

ОХ! БАШ ЈЕ НАПОРНО! АЛИ ТУНГА ИХ НЕ СМЕ ИЗГУБИТИ ИЗ ВИДА!

ИЗГЛЕДА ДА ТУНГА ИМА СРЕЋЕ... ЕНО ГА!

НАСТАВИО ЈЕ ДА СЕ ПЕЊЕ... И, ТАДА...
?!
27А

ХА-ХА-ХА-ХА!

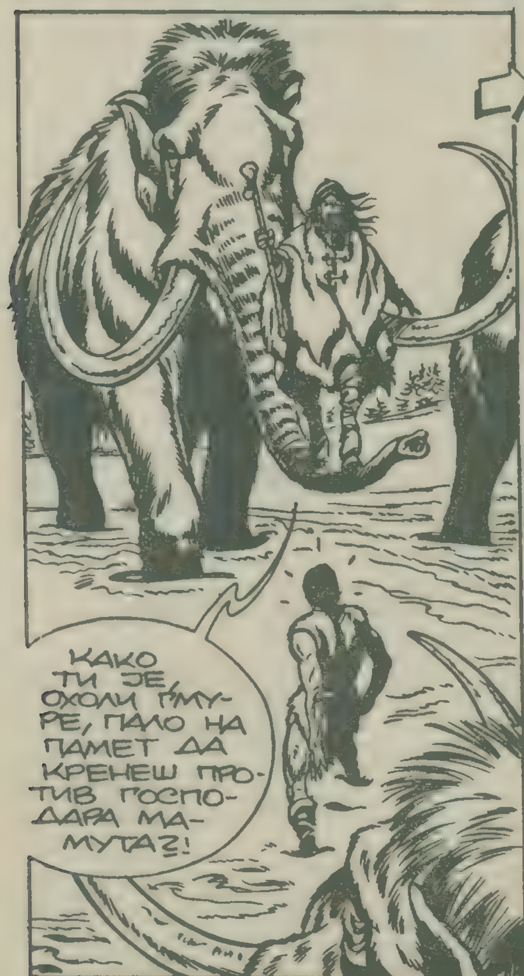

ЧОВЕК И МАМУТ СУ ИЗИГРАЛИ ТУНГУ! ШТА САД?

ТРРРРиииии!

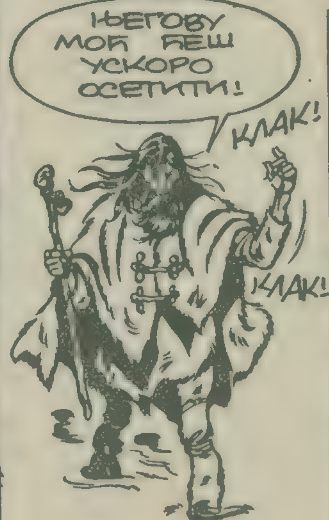

!!!
ADANSZo_ 12

ТУНГА ЈЕ, КАО НЕКИ ЖУТОКЉУНАЦ, УПАО У ЗАСЕДУ!
AIDANS 70-

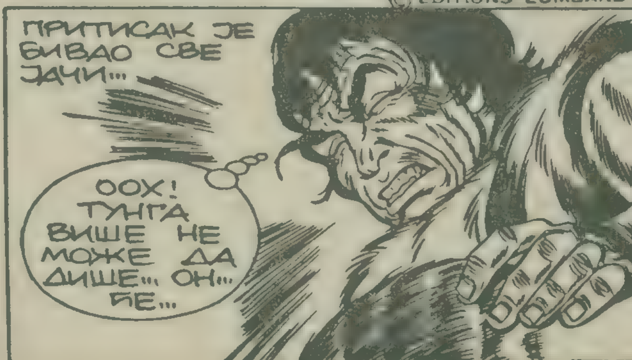

НЕКА СТРАНАЦ БАЦИ ОРУЖЈЕ, ИЛИ ЋЕ ГА МОЈЕ КРДО ИЗГАЗИТИ КАО БУБУ!
28A

КАКО ТИ ЈЕ, ОХОЛИ ГМУРЕ, ПАЛО НА ПАМЕТ ДА КРЕНЕШ ПРОТИВ ГОСПОДАРА МАМУТА?!

КАО И СВИ КОЈИ СУ ПОКУШАЛИ ДА ПОБЕДЕ МО-ВУЛА, И ОВАЈ РАТНИК ЈЕ ИСКУСИО СНАГУ И МОЋ ГОСПОДАРА МАМУТА...

ЊЕГОВУ МОЋ ЋЕШ УСКОРО ОСЕТИТИ!
КЛАК!
КЛАК!

ТУНГА ЈЕ ОСЕТИО БОЛ У ЛЕЂИМА...

ПРИТИСАК ЈЕ БИВАО СВЕ ЈАЧИ...
ООХ! ТУНГА ВИШЕ НЕ МОЖЕ ДА ДИШЕ... ОН... ЋЕ...

13

КАСНИЈЕ, У ПРОСТРАНОЈ ПЕЋИНИ...
ХА-ХА-ХА! ХРАБРИ РАТНИК СЕ НАЈЗАД ОСВЕСТИО!

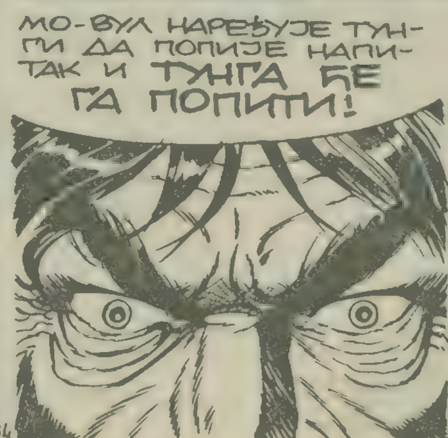

МО-ВУЛ ЋЕ ТИ САД ПОКАЗАТИ ШТА СЕ ДОГАЂА СА ОНИМА КОЈИ ПОКУШАЈУ ДА МУ СЕ ОДУПРУ!

ОВАЈ ЧОВЕК ЈЕ ВРАЧ! ЗНА РАЗНЕ НАПИТКЕ, И У ТОМЕ ЈЕ ЊЕГОВА МОЋ!
29A

ТУНГА САД РАЗУМЕ ЗАШТО СЕ ЈАДНА ОХАМА ОНАКО ПОНАША...
14

ЕВО! ЧИМ ГМУР ПОПИЈЕ ОВАЈ НАПИТАК, БИЋЕ ПОКОРАН КАО И ЊЕГОВА ДРУГАРИЦА ОХАМА!
ТУНГА НИКАДА НЕЋЕ ПОПИТИ ТАЈ НАПИТАК!

ПОНОСНИ РАТНИК ЗАБОРАВЉА ДА ЈЕ У МО-ВУЛОВОЈ МИЛОСТИ И ДА МОРА ДА ЧИНИ СВЕ!
НИКАДА!

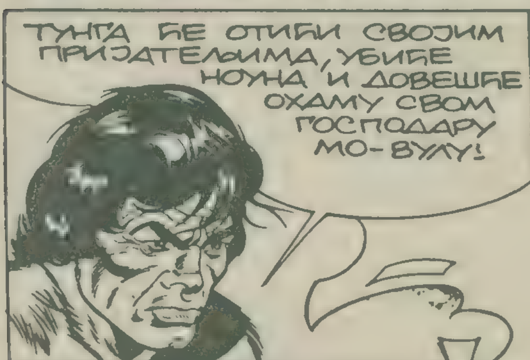

МО-ВУЛ НАРЕЂУЈЕ ТУНГИ ДА ПОПИЈЕ НАПИТАК И ТУНГА ЋЕ ГА ПОПИТИ!

ПОД ПРОДОРНИМ ВРАЧЕВИМ ПОГЛЕДОМ, ТУНГА ЈЕ ОСЕТИО КАКО ГА ОБУЗИМА СЛАБОСТ...
ПИЈ! ПИЈ! МО-ВУЛ ТИ НАРЕЂУЈЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
СТРПЉЕЊА, СЕСТРО! ОХАМА ЋЕ ОПЕТ БИТИ КАО ПРЕ! ЊЕНИ ПРИЈАТЕЉИ НОУН И ТУНГА ЋЕ ЈОЈ ПОМОЋИ!
НОУН? ТУНГА?

ДА! НОУН И ТУНГА! ТИ СЕ СЕЋАШ?! ПОНОВИ ОПЕТ!

НОУН... ТУНГА... ШТА СЕ ДЕСИЛО? ТАКО МИ ЈЕ СВЕ ЗБРКАНО У ГЛАВИ...
ПОЛАКО, ОХАМА, СЕТИЋЕШ СЕ СВЕГА! НОУН ЈЕ ЗНАО ДА ЋЕ СЕ ЊЕГОВА СЕСТРА ОПОРАВИТИ!

САД ТУНГА МОРА ДА ИЗВРШАВА СВА НАРЕЂЕЊА СВОГ НОВОГ ГОСПОДАРА, МО-ВУЛА! ПОНОВИ НАРЕЂЕЊЕ!
30А

ТУНГА ЋЕ ОТИЋИ СВОЈИМ ПРИЈАТЕЉИМА, УБИЋЕ НОУНА И ДОВЕШЋЕ ОХАМУ СВОМ ГОСПОДАРУ МО-ВУЛУ!

ОДЛИЧНО! САД ИДИ!
AIDANS 70

ПОД УТИЦАЈЕМ НЕУМОЉИВЕ СТРАНЧЕВЕ ВОЉЕ, ТУНГА СЕ УПУТИО НАЗАД...
15

ПРАТИО ГА ЈЕ ЗЛОКОБНИ ПОГЛЕД СУРОВОГ ГОСПОДАРА МАМУТА...
КАД БУДЕ УБИО ПРИЈАТЕЉА, ТИГАР ЋЕ ГА РАСТРГНУТИ И МО-ВУЛ ЋЕ БИТИ ПОБЕДНИК!

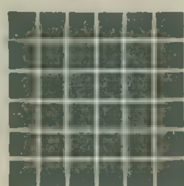

КАСНИЈЕ...
ТУНГА!
КРАЈ У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

ПОКЛОН-ДОДАТАК „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА”

АСТРОЛОШКЕ

КАРТЕ

У прошлом броју „Забавник” вам је поклонио 12 астролошких карата. Толико вам поклања и данас, а још 12 наћи ћете у следећем броју 22. децембра. Тада ћете, у средини нашег листа, добити и посебан додатак са кључем за читање карата.

Уз астролошке карте, откривене још у 17. веку, можете сјајно да се забавите, да завирите мало у своју судбину, али и да ослушнете мудре поруке наших предака који су познавали тајне времена и простора. Како? О томе у следећем „Забавнику”. А до тада - чувајте карте објављене у прошлом и овом броју!

ПИШЕ: ЕЛИЗАБЕТА ЛУКИЋ

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

од до децембра

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Ускоро, 19. децембра, завршава се добар период за решавање невоља у школи, зато покушај да ових неколико дана што боље искористиш. Особа у знаку Водолије жели да ти се приближи, али не зна како. Неко од твојих блиских пријатеља помоћи ће јој у томе. Ако већ имаш симпатију, понашај се лепо, 15 може да се наљути јер ће сазнати за твоје тајне планове. Лепи дани: 16. и 17.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Твој таленат за уметност биће посебно изражен ових дана па ако имаш неких мука са предметима из уметности покушај да их решиш. Ако ти је потребна помоћ родитеља у решавању једне заврзламе, слободно им се обрати. Показаће велико разумевање. Мали сукоб са симпатијом може да те избаци из равнотеже, па 17. у месецу немој превише да је испитујеш. Ако те нешто баш занима, остави то за други пут

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

Догађаји на љубавном плану заокупиће твоју пажњу. Осећаћеш се одлично, сваки твој покушај удварања завршиће се по твојој замисли Изузетан дан за први састанак биће 18. Мала нервоза може да те доведе у сукоб са наставником из друштвених наука (историја, познавање природе и друштва). Настој да се контролишеш, тако ћеш избећи нежељене последице Односи са родитељима биће мало затегнути

РАК (22. 6 – 21. 7)

Досадило ти је да изиграваш добро дете, покушаћеш да се супротставиш родитељима, но, твоје настојање да им објасниш оно што те мучи биће безуспешно, зато такав разговор остави за неки други пут. Постоји могућност да искрсну и тешкоће у школи, па буди спреман за брзу акцију ако затреба. Посебно неповољан биће 17. дан у месецу. Од жеље да се приближиш особи у знаку Бика ове недеље неће бити ништа.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Дружење са блиским пријатељима улепшаће ти предстојеће дане, а добре вибрације звезда помоћи ће да заборавиш или решиш невоље због којих извесно време осећаш напетост. Шеснаести и 17. биће супер повољни дани. Опусти се и уживај. Добри односи са симпатијом само ће ти улепшати ове пријатне тренутке. Усамљени Лавови имаће прилике за нова познанства

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Твоја довитљивост помоћи ће ти да се лако извучеш из „мат" позиције у којој ћеш се наћи 19. децембра. Убудуће избегавај ризике, јер срећа је често варљива, други пут можеш да прођеш много горе. На љубавном плану чека те разочарење и то због твоје немарности. Симпатија ће пожелети да те остави па се сети да на време испуниш обећање!

ВАГА (23. 9. – 22. 10)

Надвладаће романтична расположења, изгледаћеш сјајно што ће особе супротног пола приметити „и из авиона", а једна Водолија покушаће да те освоји својом духовитошћу и смислом за дељење комплимената. Посвети јој пажњу, јер то би могао да буде нов почетак. Ако имаш симпатију, све ће бити идеално. Најлепши дан за љубав је 20. У школи све у реду

ЗНАК / ПРЕДМЕТИ												
МАТЕРЊИ ЈЕЗИК	✻	△	○	□	✻	□	△	□	○	✻	△	○
МАТЕМАТИКА и сродне науке	□	○	×	○	△	△	○	✻	△	□	○	×
СТРАНИ ЈЕЗИК	□	✻	○	△	□	○	△	○	✻	△	○	□
УМЕТНОСТ (ликовна, муз.)	□	✻	□	△	✻	□	✻	△	□	○	□	✻
ИСТОРИЈА	△	○	△	□	△	○	✻	□	△	□	○	□
ГЕОГРАФИЈА	□	✻	✻	△	□	✻	□	✻	○	△	✻	△
ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ	△	○	□	✻	○	△	○	□	△	✻	△	□
БИОЛОГИЈА	○	□	✻	○	△	✻	△	✻	□	△	○	✻
ФИЗИКА	□	✻	○	✻	✻	△	□	△	✻	□	✻	○
ХЕМИЈА	✻	□	□	○	✻	□	○	□	△	○	□	✻
ТЕХНИЧКЕ НАУКЕ	□	✻	△	✻	□	✻	△	✻	□	△	□	○

✻ – одлично □ – врло добро △ – добро ○ – задовољава × – не задовољава

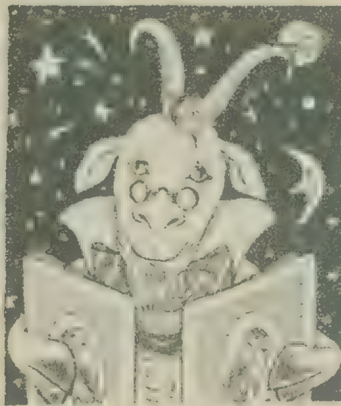
ШКОРПИОН (23. 10. – 22. 11)

Односи у породици биће изврсни, са родитељима све О. К. чак ћеш бити у прилици да разговараш са њима и они ће све учинити да те разумеју. Захваљујући помоћи друга у знаку Девице избећи ћеш лошу оцену 15. децембра. Поново ћеш покушати да успоставиш везу са старом симпатијом: али неће ти поћи за руком. Повољан дан за превазилажење љубавних јада биће 18.

СТРЕЛАЦ (23. 11. – 21. 12)

Твој авантуристички дух поново ће живнути, што ће помоћи да направиш сјајну атмосферу на једној журки. То ће запазити особе супротног пола али не би било згодно да „флертујеш" са више њих. Прави дан за поправљање оцена биће 19. посебно из математике или физике. Атмосфера у кући биће по твом укусу.

ЈАРАЦ (22. 12. – 20. 1)

Неочекивано ћеш добити новац који ће ти поправити расположење, јер ћеш моћи да купиш нешто што одавно желиш. Окрени се школским обавезама, овај период биће врло неповољан, постоји могућност да зарадиш лошу оцену. Неко ће покушати да те оговара код родитеља, па ћеш морати да их убедиш да то није тачно. Немој да правиш велику галаму јер ће се ионако све добро завршити.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Позитивне вибрације звезда донеће ти задовољство на свим пољима. Деветнаестог и 20. децембра имаћеш сјајну прилику да успоставиш везу са особом која ти се допада. У школи ће такође све бити у реду, под условом да научиш физику. Не поверавај се особи у знаку Рака јер неће сачувати тајну. Ако желиш пријатеља, изабери Вагу.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Покушаћеш да поправиш оцену из физике (или неке друге сродне науке). То ћеш успети до 19, јер 20. и 21. можеш само да погоршаш ствар. Гледај да 17. избегнеш свађу са оцем. Твоје разлоге и захтеве он неће разумети. Ни ове недеље нећеш моћи да се упознаш са особом која ти се свиђа. Није ни важно, понекад је лепо сањарити и чекати прави тренутак.

Илустровала: Драгана Јовчић

„МУВАЛИШТЕ"

МАМА, ВАШЕГ СИНА НЕШТО ДИВНО БОЛИ!

Стигао је најзад и тај, дуго чекани, тренутак: свечана додела диплома у „Мувалишту"!

Ако сте дипломирали, имате разлога да будете поносни, али – не спавајте на ловорикама. „Радионица" је већ припремила нов изазов! За садашње и будуће дипломце, за све који су радознали и храбри, за заљубљене и разочаране – „Мувалиште" поново отвара врата!

Прочитајте пажљиво списак који следи – чак и ако нам нисте послали решење нашег розе–плавог теста, можда ћете се изненадити кад међу дипломцима препознате оног ћутљивог и срамежљивог из треће клупе до прозора, оног за кога никада не бисте ни помислили да може бити тако нежан и духовит. А ко зна, можда вам из списка намигне и она мала бубалица са наочарима или главни даса из VIII_2 (онај што се прави да га девојчице не занимају!), чак и она каћиперка за коју бисте се заклели да размишља само о „новом десену за пролеће-лето". Ако и не нађете њихова имена, ипак их сутра добро погледајте за време великог одмора и размислите о њима још једном – можда нису постали дипломци „Мувалишта" само зато што нису ни прочитали наш розе-плави тест?

За све њих, за вас који сте нам писали али нисте „положили" јер сте имали лош дан, као и за оне који су већ дипломирали, али желе диплому вишег степена... „Мувалиште" је припремило нови, тежи задатак. Овога пута отићи ћемо још даље (дубље и шире) у истраживању чудесне теме зване ЉУБАВ. Придружите нам се!

Љубав је лепа само док се чека

Препознајете ли овај стих? Или вас је подсетио на неку другу песму? Колико се, уопште, љубавних стихова можете сетити у овом тренутку (наравно, важе и стихови из рок-музике!)? А дефиниција љубави? Да ли и ви спадате у страствене колекционаре који ревносно подвлаче и преписују све нежне и поетичне реченице на које наиђу у књигама?

Ако је тако, имате ли већ Андрићево „Што не боли, то није живот, што не пролази – то није срећа". Или вам се можда више допада како то каже Иго: „Свести читав свемир само у једну особу – то је љубав"? А можда сте присталица ироничног приступа, па сте негде на зиду своје собе записали нешто овако: „Љубав није слепа него само кратковида – приметиш недостатке тек када се сасвим приближиш!"?

Уколико сте шахиста, можда вам је блиска дефиниција да је љубав онај тренутак у којем се пион, прешавши целу таблу, претвори у краљицу. Или вам је, као правом математичару, најлакше да препознате љубав по томе што вам се ноге **одузму,** мисли не могу да се **саберу** па се просто **делите** од питања која се **множе** брзином светлости (Пардон! Брзина светлости је већ физика!).

Било како било, сигурни смо да имате омиљени цитат у којем је, по вама, најбоље описана љубав. Има га свако од нас – неки и по неколико, зависно од тога да ли се управо заљубљују или су увелико срећно заљубљени, или

се, на жалост, растају. Управо у таквим тренуцима без лепих стихова и паметних мисли било би неупоредиво теже и сиромашније. Заиста је дивно кад своја тренутна расположења и осећања препознамо у музици или поезији – верујемо да је песник баш на нас мислио док је писао и просто се одушевимо како је то лепо приметио (као да је боље од нас самих знао шта осећамо). Е, ту је изазов. „Радионица" не би била то што јесте, кад не би веровала највише својим „радионичарима". Бескрајно хвала свима који нам књигама, песмама, музиком, саветима помажу да растемо, волимо, заљубљујемо се и тугујемо, али ми верујемо да су најлепши стихови и објашњења баш у нама самима, само треба да их пронађемо. Како?

ЉУБАВ ЈЕ...

Драги наши „радионичари", ево новог задатка за вас. Дакле, оловке у руке и...

Замислите некога кога јако волите (то може бити и ваш брат, пријатељ, кућни љубимац...) и одговорите на питања која следе.

1. Како знате да волите ту особу, односно, на основу ког стања и понашања закључујете да је то што осећате – љубав?

2. Зашто је волите? (Покушајте да се присетите особина и поступака који су у вама пробудили љубав.)

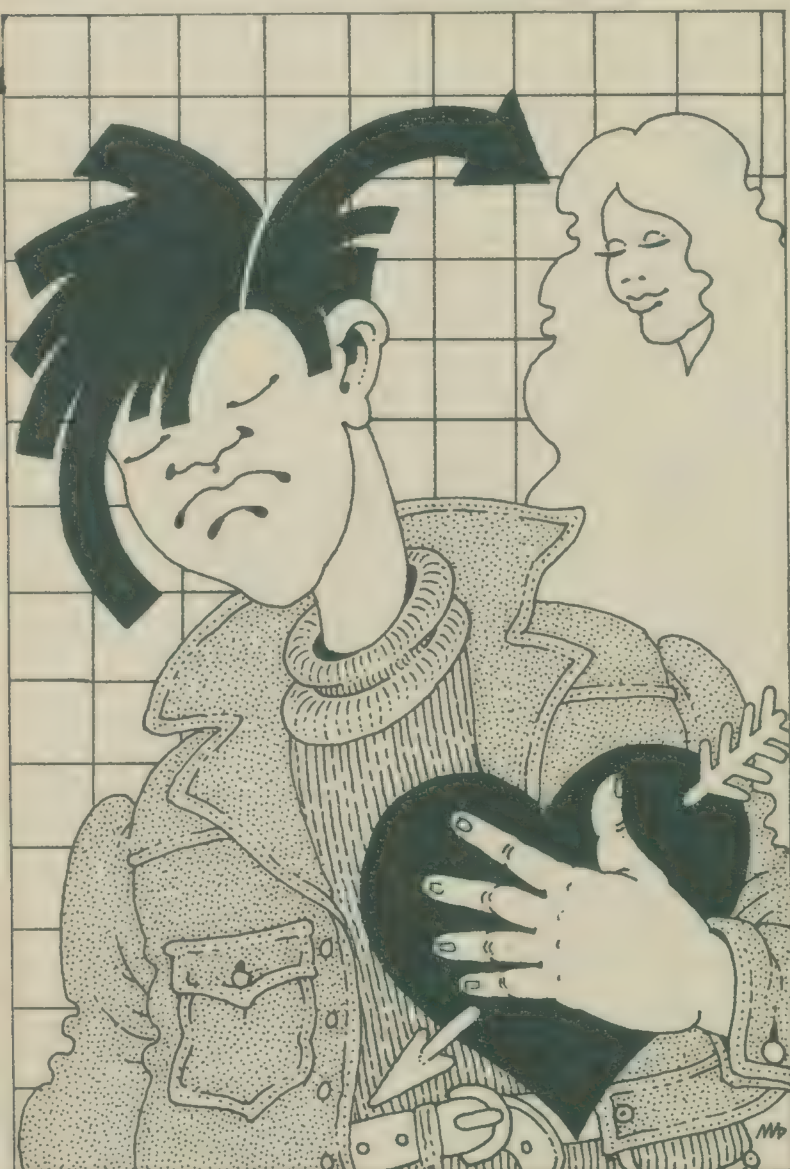
3. Да ли та особа зна да је волите? Ако зна, како сте јој то рекли или показали?

4. Да ли вам је љубав узвраћена? На основу чега то закључујете?

5. Којим речима и поступцима бисте волели да вам љубав буде показана и узвраћена?

Како се решава наш тест?

Једноставно, своје одговоре ставите у коверат или, још једноставније, овај број „Забавника" ненаметљиво уручите својој симпатији и сачекајте да објавимо њене одговоре. Ко зна, можда обоје постанете дипломци у „Мувалишту"?

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубец

КО ЈЕ ДИПЛОМИРАО У „МУВАЛИШТУ"

1. **Гаштван Ђенио**, Очевина 5, Мостар
2. **Александра Борић**, Микрорајен 3/13, Славонски Брод
3. **Ивана Маховац**, Матије Хуђи 69/1, Сремска Митровица
4. **Бојан Берoња**, Јурија Гагарина 206/36, Нови Београд
5. **Бобан Милојић**, село Зоруновац, Вина, Књажевац
6. **Верица Пешић**, Бориса Кидрича 9, Топола
7. **Срећко Шеретовски**, Маршала Тита 29, Земун (најмлађи дипломац)
8. **Милан Секулић**, Винодолска 5, Београд (Милан је „Мувалиште" поздравио овако: „Нека победи најбољи, само нек' има девојчица!")
9. **Марија Радаковић**, Милана Дракулића бб, Аранђеловац
10. **Слободан Поповић**, III булевар 28/81, Нови Београд
11. **Јелена Балтић**, Кућерина II, одвојак 112 д, Петриња
12. **Ана Тоболар**, Првомајска 11/1, Светозарево
13. **Милица Летић**, Лепе Радић 41, Футог
14. **Владан Ђонин**, Гудурички пут бб, Вршац
15. **Мира** из Новог Сада, која нам је написала да њена адреса није за јавност.
16. **Бојан Николић**, Партизанска 85, Раковица
17. **Јелена Рађен**, Блок III децембра 24/6 Книн (њено писмо нам је стигло иако је уместо марке на коверту написала само „I love PTT")
18. **Славица Стефановић**, 14. октобра 26, Кнежевац-Београд
19. **Александра Живановић**, ЈНА 18, Пожаревац
20. **Владан Мишковић**, Соње Маринковић 1, Сремски Карловци
21. **Владимир Булатовић**, Д. Вукасовића 71/57, Нови Београд
22. **Велибор Гавриловић**, Булевар ЈНА 108/51, Београд
23. **Андреја Арнечич**, Градишча 135, Птуј
24. **Станислав Станишић**, Веселина Маслеше 124, Нови Сад
25. **Игор Ловрић**, Титоградска 5, Сомбор
26. **Јелена Ружић**, Н. Х. Милана Ђурића 7, Београд
27. **Мима Вулетић**, Стојана Јанковића 2/2, Београд
28. **Драгана Младеновић**, Париске комуне 59а, Нови Београд
29. **Александра Кљајић**, Кленачка 1, Ледине, Нови Београд
30. **Сунчица Давидовић**, Булевар АВНОЈ-а 14/19, Нови Београд
31. **Марина Цветковић**, Браће Јерковића 155/44, Београд
32. **Татјана Вујасиновић**, Николе Ђурковића 14, Београд
33. **Ивана Симоновић**, Рајићева 9, Ниш
34. **Роберт Спановић**, А. Г. Матоша 2, Бањалука (Роберт нас је молио да му, без обзира на то да ли ће добити диплому, јавимо све о његовим „грешкама у тесту". Е, па, драги Роберте, наше је мишљење да грешака нема и да су сви твоји одговори дивни јер су искрени и једноставни. Због тога и мислимо да заслужујеш диплому. Пуно среће!)
35. **Драгица Туцовић**, Максима Горког 4/А, Титово Ужице
36. **Александар Крстић**, Ивана Милутиновића бб, Светозарево
37. **Моника Фајерер**, Владе Багата 5, Даљ
38. **Иван Танић**, Боривоја Стевановића 11, Београд
39. **Саша Перић**, Првомајска 10, Панчево
40. **Тамара Мишљеновић**, Вељка Влаховића II/37, Вировитица
41. **Наида Мујагић**, Д. Ђокића 3, Сарајево (Наида нам је написала и: „Имам искуства јер сам заказала много састанака – ЛАЖ!" Наида, надамо се да ћеш, као дипломац, ипак стећи и ту врсту искуства и да си до сада већ оздравила, а ако твоја прехлада још траје, провери: можда је у питању „АРГИ – вирус"!)
42. **Дејан Јагодић**, Нехруова 52/40, Нови Београд
43. **Кристина Скоти**, Франца Мехринга 3/IV, Загреб
44. **Ивана Билас**, Заге Маливук 49/3, Београд
45. **Бојан Павловић**, Његошева 55, Београд
46. **Борис Гунина**, С. Филиповића 9/III, Метковић (Борисе, захваљујемо ти и објављујемо налепницу коју си нам послао)
47. **Драгица Тасић**, Београдска 7, Бор
48. **Гордана Кукурузовић**, Цигланска 15/4, Београд
49. **Давор Жељежић**, Р. Бошковића 14/Ц, Вараждин
50. **Хана Бенка**, Дожа Ђерђа 81, Дебељача (Хана, твоје песме су заиста дивне, али „Забавник" за сада нема рубрику у којој би их објавио. Ипак се надамо да ћеш их и даље писати и да ће ти искуство „Мувалишта" помоћи да стихови које пишеш буду мање тужни. Љубав може донети и радост, верујемо да ћеш то ускоро искусити.)

„МУВАЛИШТЕ" ВАМ ДОДЕЉУЈЕ ОВЕ ДИПЛОМЕ СА ПОСЕБНИМ ЗАДОВОЉСТВОМ И СА ЖЕЉОМ ДА СЕ И УБУДУЋЕ, У СВИМ РОЗЕ-ПЛАВИМ (НЕ)ПРИЛИКАМА, ПОНАШАТЕ КАО ПРАВИ ДИПЛОМЦИ „ЗАБАВНИКОВЕ РАДИОНИЦЕ": ИСКРЕНО, МАШТОВИТО И ЗАЉУБЉЕНО!

Надежда Миленковић

ХИ-МЕН И ГОСПОДАРИ СВЕМИРА

ПОКУШАЈ ДА ПОВЕЋАШ ПРОТОК ЈОНА У ТВОМ ЕПСИЛОН ГЕНЕРАТОРУ!

ДА! ТО ЋЕ ПОВЕЋАТИ ДЕЈСТВО ДО ФАКТОРА ДЕСЕТ!

БУДИ СЕ!
ДОБРО ЈЕ! ТО ЈЕ ГОРЊА ГРАНИЦА ДЕЈСТВА НАУКЕ НА ЧАРОЛИЈУ!

КАКАВ КОШМАР! САЊАО САМ ДА СЕ МОЈА МОЋ ИСЦРПЛА!
КОШМАР ТЕК ПОЧИЊЕ, ХИ-МЕНЕ!

ХОРДАК ПОКУШАВА ДА ПРОБИЈЕ МАГИЧНУ ЗАШТИТНУ БАРИЈЕРУ ЕТЕРНИЈЕ!

ЗАУЗЕО ЈЕ ОПСЕРВАТОРИЈУ! АКО ГА НЕ ЗАУСТАВИМО, ДОВЕШЋЕ СВОЈЕ ТРУПЕ ОВАМО!

ДАНКАНЕ, ШТА ГОД ДА МИ СЕ ДОГОДИ, ТИ МОРАШ СТАТИ ХОРДАКУ НА ПУТ!
200

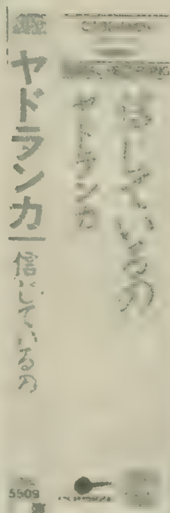

ЕПСИЛОН ЗРАЦИ... НЕЋЕ ЈОШ ДУГО ПОМАГАТИ ХИ-МЕНУ... ХОРДАК НАПРЕДУЈЕ!

ДРЖИ СЕ, ХИ-МЕНЕ! ГВИЛДОР ЋЕ НЕШТО СМИСЛИТИ! ОХ! ПОГЛЕДАЈ ОНО!
У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ:
У ЗМИЈСКОЈ ПЛАНИНИ

КАРИЈЕРЕ: Јадранка Стојаковић

ЈА ВОЛИМ ЈАПАН!

Наша музика ретко прелази границе Југославије. Зато је сваки такав успех у иностранству само изузетак, на жалост, не и правило. Популарност коју је Јадранка Стојаковић стекла последњих година у далеком Јапану стога је тешко било предвидети, али се не треба чудити

У златно време домаће акустичарске сцене, почетком седамдесетих година, Јадранка Стојаковић била је један од најцењенијих извођача. Њен пријатан глас, нежне баладе и романтичан стил носиле су ону атмосферу коју последњих година у свету обнављају Сузан Вега, Бенглес у својим баладама, Танита Тикарам и много других нових женских извођача. Како је у свету поп-музике свака мода пролазна, акустика је постепено престала да буде занимљива најширој публици, Јадранка није желела да мења свој жанр и полако се повукла из јавности. Повремено је путовала светом, свирала своју музику из другог плана и живела мирно ван естрадне нервозе. Онда је у Београд допутовао јапански новинар Зен Чида, дописник комунистичког листа „Акахата" (Црвена звезда) и природом свог посла почео је све боље да упознаје нашу земљу. Од свих република највише му се допала Босна и Херцеговина а себе је почео да назива јапанским Босанцем. Пре годину дана у Токију се оженио Јапанком коју је упознао у Љубљани где је завршавала постдипломске студије. На свадби је она носила словеначку а он босанску народну ношњу.

Пошто Зен воли музику, убрзо је чуо и Јадранкине песме и пре пет година је позвао да гостује на великом комунистичком фестивалу у Токију који организује његов лист. Концерт се одржавао у парку у близини Токија а Јадранка је наступила пред неколико десетина хиљада људи који су је, и поред њене велике треме, одлично прихватили. После тога Јадранка је још четири пута била у Јапану а онда је пре нешто више од годину дана стигао позив да потпише уговор за шестомесечно гостовање. Тај боравак се продужио и она већ скоро годину и по дана наступа у овој далекој земљи. Недавно јој је фирма „Тошиба" издала компакт диск „Вјерујем", на коме Јадранка пева на јапанском и српскохрватском. И то како кажу стручњаци за јапански језик, пева са одличним изговором. На компакту су се нашле њене старе песме „Све смо могли ми", „Што те нема", „Вјерујем", обраде старих народних као што су „Јовано, Јованке", „Калеш бре Анђо" и неки хитови познатих јапанских композитора. Песме су у обновљеним аранжманима и звуче врло пријатно. Ова плоча је у јапанским новинама добила велики публицитет и сада је више не представљају као „југословенску Џоан Баез", што су новинари у почетку чинили, већ имају много јаснију слику о њој и њеној музици. Компакт диск је изашао у тиражу од 30.000 примерака и добро се продаје тако да је планирано да следеће године објави нов албум. Зен Чида који је главни „кривац" за њен пробој у Јапану објашњава чиме је Јадранка освојила своју нову публику:

– На нашој сцени има пуно певачица, али нема оних средње генерације. Ту је Јадранка нашла своје место. Њена песма и личност нама су блиски. Она је скромна и поштена, то се осећа кроз музику а то су особине које се код нас веома цене. Мелодије и ритам њених песама представљају добру комбинацију азијске и модерне музике. Као и свуда у свету и код нас је естрада везана за некоректне односе и похлепу. А Јадранка је дошла као ветар који чисти прљаве ствари у музичком бизнису.

Јадранка је, иначе, прва Европљанка која се дуже задржала на њиховој сцени. Судећи по тексту који је написала на омоту плоче љубав је обострана.

– Први сусрет са Јапаном доживјела сам листајући књиге посвећене јапанској култури и умјетности југословенског професора Владимира Девидеа. У стварању моје слике о Јапану пуно ми је помогла Казуко Цузураттара Микулић, Јапанка, која живи и ради у Сарајеву. Студирајући ликовну умјетност осјетила сам заразу Хирошигеа. Када сам први пут чула њихову традиционалну музику, заљубила сам се у Јапан. Нисам слутила да постоји могућност да дођем у ову чудесну земљу, да упознам предивне људе и тек тада да кажем самој себи: Ја волим Јапан.

П. Ј.

ТЕХНО-ПОП КЛИНЦИ

● Техно-поп звук на светској сцени временом се излизао и престао да буде тренд. Део људи који су га зачели и данас ради предводећи групе које се држе основних законитости правца али су се, бар што се музике тиче, ускладили са новим временима. Код нас овај жанр има врло мало следбеника али међу најупорније убрајају се музичари из београдске групе Вертиго. Група постоји већ две године и још од свог оснивања определила се за чвршћи техно-поп звук са елементима диско и фанк музике. Наравно, њихови основни инструменти су синтисајзери, ритам-машина, а препознатљиву боју осигурава им пријатан вокал Иване Протић што групи омогућава да избегне униформност припадања одређеном жанру. У њиховим песмама осећа се утицај група Erasure, Pet Shop Boys, Depeche mode, O.M.D. што за оне који воле овај правац може да буде само препорука.

ИЗЈАВА НЕДЕЉЕ:

„Мајкл Џексон ме позвао да му помогнем око прилагођавања његових песама са албума „Thriller" за емитовање на радио-станицама. Пристао сам јер ме занимало да ли ће се појавити са својом заштитном маском против бактерија и свим оним стварима о којима причају. Дошао је као и сваки други. Он је чудак, али на сасвим другачији начин од оног који сам очекивао. Он је заиста добар, природан момак али све што му се каже схвата буквално зато што је изолован од обичног живота. Стално ме запиткивао шта раде и како живе други рок музичари. Због његове озбиљности морао сам да мерим сваку реч да би ме што боље схватио."

Стив Стивенс (гитариста Били Ајдола)

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ:

Sealed with a kiss

Though we've got say
Goodbye for the summer
Darling, I promise you this
I'll send you all my love
Every day in a letter
Sealed with a kiss
Yes, it's gonna be a cold,
lonely winter
But I'll fill the emptiness
I'll send you all my dreams
Every day in a letter
Sealed with a kiss
I'll see you in the sunlight
I'll hear your voice
everywhere
I'll run to tenderly hold you
But darling, you won't be
there
I don't want to say goodbye
for the summer
Knowing the love we'll mis
Oh, let us make a pledge
To meet in september
And seal it with a kiss
Yes, it's gonna be a cold,
lonely winter
But I'll fill the emptiness
I'll send you all my love
Every day in a letter
Sealed with a kiss

ЗАПЕЧАЋЕНО ПОЉУПЦЕМ

Изгледа да је дошло време
да кажемо до виђења лету
Драга, обећавам да ћу ти
слати сву своју љубав
Сваког дана у писму
Запечаћеном пољупцем
Да, чека нас хладна,
усамљена зима
Али празнину ћу испунити
Слаћу ти све своје снове
Сваког дана у писму
Запечаћеном пољупцем
Видећу те у сваком
сунчевом зраку
Твој глас ћу чути посвуда
Трчаћу да те нежно загрлим
Али, драга, ти нећеш бити
ту
Не желим да кажем до
виђења лету
Знајући љубав коју ћемо
пропустити
Ох, обећајмо једно другом
Да ћемо се срести у
септембру
И запечатити пољупцем
Да, чека нас хладна,
усамљена зима
Али празнину ћу испунити
Слаћу ти сву своју љубав
Сваког дана у писму
Запечаћеном пољупцем

Текст и музика: Гелд и Удел (компоновано 1960. године)

Изводи: Џејсон Донован

АРТУР КЛАРК

Уређује
др Зоран Живковић

ЗАБОРАВЉЕНИ НЕПРИЈАТЕЉ

УВЕРАВАО ЈЕ СЕБЕ ДА САМО ЧОВЕК МОЖЕ ДА НАПРАВИ ТАКВУ БУКУ...

Професор Милфорд нагло се усправио у кревету. Овог пута, био је сасвим сигуран, то није био сан. Ледени ваздух штипао му је [illegible] као да је још очекивао [illegible] звука који се продорно [illegible] у ноћи. [illegible] кризно пажљиво је ослушкивао. Лондон, мртав град, био је потпуно миран.

Милфорд се извукао из кревета, додао неколико грумена кокса у распаљени мангал и одшетао до најближег прозора. Небо је било без облака, снегом покривени кровови пресијавали су се на месечини. Био је сигуран да то што је чуо није грмљавина. Звук је долазио са севера и поново се огласио. Није то био ниједан од њему познатих звукова и баш због тога у њему се поново јавила нада.

Само је човек могао да направи такву буку, уверавао је себе. Можда се то људи поново враћају у Енглеску пробијајући се кроз снег и лед справама начињеним пре доласка Велике Прашине. Мало је чудно да долазе копном, и то са севера. Али је убрзо одбацио такве мисли. Није желео да му униште пробуђену наду.

Пре двадесет година Милфорд је гледао последње хеликоптере како се подижу изнад Риџентс парка док су њихове елисе комешале снег који је непрекидно падао. Чак и тада, када се тишина затворила око њега, тешко му је било да прихвати коначност и извесност чињенице да је север потпуно напуштен и да је он остао сам. Једини човек. И тако већ више од двадесет година.

У тим давним данима понекад би преко радија чуо о напорима да се освоји умерени појас око екватора. Како су се завршиле те борбе, није знао. Радио је заћутао пре петнаест година.

Милфорд је напуштао универзитетску зграду само из велике нужде. Протекле две деценије из напуштених продавница покупио је све што му је било неопходно, пошто су људи у последњем налету исељавања много тога оставили за собом. У ствари, живот који је водио могао би по много чему да се сматра луксузом. Јер, који би професор енглеске књижевности, на пример, могао себи да приушти раскошни крзнени капут какав је Милфорд једноставно покупио из једне крзнарске радње у Улици Оксфорд.

Сунце готово да и није грејало. Пробијало се кроз појас космичке прашине. Имало је сјај, али не и јачину. Нико није могао да каже да ли ће свет поново утонути у топлоту и да ли ће се то догодити за десет или хиљаду година. Баш због тога људи [illegible] се померала на југ у потрази за летом које не би било само давно заборављен појам.

Клонећи се зграда на чијим су крововима биле тешке наслаге снега и са којих су висиле дугачке, тешке леденице, Милфорд је ходао средином улице [illegible]. Кад је стигао, [illegible] једну радњу. [illegible] је натпис изнад улаза: „Џенкинс и синови. Радио, ТВ и електрични апарати."

Попео се на спрат, у собу у којој је последњи пут био пре више од десет година. На столу у средини, тамо где га је оставио, стајао је транзистор са батеријама које, за дивно чудо, још нису биле истрошене. Ако се људи заиста враћају, онда ће на некој таласној дужини вероватно ухватити њихове гласове.

Са бескрајним стрпљењем Милфорд је почео да окреће кратке таласе на копчи [illegible] се још пре само једне генерације [illegible] од звукова. А сада је било [illegible] оно мало на те почело је да [illegible] Радио је био мртав као и град [illegible] он био је једини становник.

Нешто после поноћи батерије су коначно истрошиле. Милфорд [illegible] снаге да потражи друге. Увукавши се [illegible] крзно, утонуо је у немиран сан [illegible].

Био је бескрајно уморан [illegible] ве ноћи мучила помисао [illegible] бављењу.

Тишину је поново [illegible] ја као да се котрља [illegible] кривених кровова [illegible] ли су се с кровова [illegible] страни у [illegible]

То није могла да [illegible] ја, поново је [illegible] удаљени звук [illegible] зна који [illegible]

Заневши се на [illegible] на опрез. [illegible] видео се [illegible] тренутку [illegible] А онда је [illegible] од страха. Претражио [illegible] ма њему је [illegible]

Коначно се [illegible], побацао све [illegible] и почео да [illegible] најближем [illegible]. Имао је среће јер је само педесетак метара [illegible] да подигне [illegible] снегом заробљен улаз.

Требало му је три сата да се, грчећи од зграде до зграде и све време пазећи да се поново не сусретне с [illegible] универзитетске зграде [illegible]. После толико година више није био [illegible] једини живи створ у граду.

Крајем недеље постало је јасно да животиње са севера долазе у Лондон. Са прозора је угледао ирваса за којим су јурили разбеснели вукови. Ноћу је чуо како се животиње оглашавају. Нешто их је терало са севера према југу и то му је донело ново узбуђење. Једноставно је одбијао помисао да су животиње бежале од било чега другог сем од човека.

Седећи увијен у крзно чекао је. Сањао је о спасењу, о људима који се поново враћају у Енглеску. Можда стиже нека експедиција из Северне Америке преко заљеђеног Атлантика. Да ли копном или ваздухом? Још је веровао да људи нису могли тек тако да забораве вештину летења авионима.

Да би прекратио време, ходао је између полица књига, узимао понеку, више пута прочитану збирку поезије или романа, и читао пасусе које је знао напамет. Онда би отишао до прозора и те магичне речи извикивао што је могао гласније као да је желео да врати људске гласове у занемели град.

Милфорду се чак чинило да је постало [illegible], као да се дахови лета враћају [illegible]. У даљини [illegible] са севера, било је [illegible] већ се чула и све ближе [illegible] дан и [illegible] снегом.

[illegible] ужасан [illegible] није имао мира. [illegible] највишег прозора [illegible] према северу.

[illegible] кратком и [illegible] Од буке која је потресала [illegible] ноћу није могао [illegible] Милфорд [illegible]. Па ипак, није му било јасно [illegible] далеко.

[illegible] се попео до куле и занесено гледао [illegible] севера користећи догледе[?]. У једном тренутку видео је себе као генерала [illegible] на металним врховима копаља схватио да се [illegible] непријатељска армија. Све му је постало јасно.

Непријатељ, на кога је готово и заборавио, преко ноћи је освојио и последња утврђења и спремао се за коначни удар. Гледајући одсјаје на леденим зачараним бреговима схватио је откуд она бука.

Са севера, долазећи тријумфално преко земаља које су некада биле у власти људи, поново је наступало ледено доба.

В. С.

А КАДА ЈЕ СХВАТИО ОДАКЛЕ ТАЈ БУК[?]

НЕОБИЧНИ ЗАКОНИ САД

НЕ ХОДАЈТЕ ЦРКВОМ ПО КОНОПЦУ!

У неким државама и градовима Сједињених Америчких Држава сачували су се до данас необични закони донесени ко зна кад и ко зна којим поводом. Разуме се, не примењују се више у пракси, па за њих не знају чак ни грађани дотичних држава, али званично нису укинути. Недавно је у САД изашао зборник „луцкастих" закона из којих преносимо неколико примера.

У граду Вилбуру, држава Вашингтон, закон забрањује јахање ружног коња.

У Њујорку је кажњиво оставити у излогу лутку – манекена без одеће.

У Чикагу је законом забрањено грлити своју сусетку без њеног одобрења.

У граду Старку, држава Канзас, не смете да пачете као патка ако не желите да будете кажњени.

У Кентакију закон забрањује да се на говорника бацају јаја.

У Бостону могу позвати на одговорност оне који спавају обучени као и оне неваљалце који ставе рукавице пре но што крену на нечију сахрану.

У Мичигену дечак старији од 14 година коме родитељи бране да носи дугу косу има право да их тужи суду.

У Канзасу лекар има право да препише пацијенту пиво да би поправио своје здравље, али никако нема право да овај лек попије заједно с пацијентом.

У Сијетлу је забрањено носити оружје ако је дуже од шест стопа (око 180 центиметара).

Један закон Северне Каролине строго забрањује да се слоновима ору поља засејана памуком.

У граду Винчестеру законом је забрањено ходати по ужету, али само у цркви.

У Канзасу није дозвољено јести месо звечарке недељом...

В. М.

Илустровао: Зоран Петковић-Петко

У просторијама Агенција ППП. Македонска 35
дана 2. XI 1989. год. обављено је извлачење награда по наградној игри

„СУПЕР СВЕСКЕ"

Награду је извукла читатељка Љиљана Благојевић из Београда

Добитници награда су:

МОТОЦИКЛ ТОРИ:
Манић Божидар, Лазаревац

ТВ КОЛОР – ПОРТАБЛ
Зечевић Драгана, Бајина Башта

МУЗИЧКА ЛИНИЈА:
Иван Митровић, Чачак

БМХ БИЦИКЛ:
Рант Марија, Железник

5 КОМПЛЕТА КЊИГА „ДЕЧЈЕ СВЕЗНАЊЕ"
1. Глишић Нада, Дирци
2. Александар Сибиновић, Београд
3. Јовановић Нада, Алексинац
4. Крповић Милан, Пријепоље
5. Сузана Лазник, Марибор

40 КОМПЛЕТА ЗА УЧЕЊЕ СТРАНОГ ЈЕЗИКА
1 Јовановић Љиљана, Панчево
2. Марина Недић, Зрењанин
3. Прчковска Сузана, Демир Хисар
4. Оковачки Никола, Чешљева Бара
5. Сајовић Бернарда, Крањ
6. Никић Милка, Скела
7. Прчковска Сузана, Демир Хисар
8. Дветковска Зора, Демир Хисар
9 Томшић Марија, Канал
10 Видосава Арсић, Јасика
11. Петковић Весна, Борово
12. Наташа Живковић, Зајечар
13 Вејрана Милинковић, Макарска
14. Јовановић Љиљана
15. Кузмички Фаника, Севница
16. Гордана Габрић, Сеново
17. Боровина Дијана, Вела Лука
18. Петровић Мирјана, В. Лешница
19 Боројевић Михаило, Нова Пазова
20. Ерић Слободанка, Карловчић
21. Вучетић Љубиша, Костолац
22. Окиљевић Јелена, Сечањ
23. Драгица Станисављевић, Требиње
24. Мандић Злата, Улцињ
25. Куколь Ненад, Вел. Кладуша
26. Пејовић Ајафа, Котор Варош
27 Дуња Тришић, Винковци
28 Црногорац Данијела, Крагујевац
29 Мајер Тања, Шид
30. Томо Перме, Љубљана
31. Илић Лорица, Параћин
32 Златица Гајић, Београд
33. Кулић Антун, Сомбор
34 Героска Изабела, Охрид
35 Бакша Драгана, Игало.
36. Томашевић Сања, Игало
37. Дендић Радмила, Никшић
38 Марио Весна, Загреб
39. Ружица Којунџија, Вишњевац
40. Мавер Дејан, Цеље

50 ИГАРА „ЕЛЕКТРО КВИЗ"
1 Ристова Љубинка, Светозарево
2. Бајић Ненад, Ћуприја
3. Марковић Радица, Светозарево
4. Миленка Кланчник, Дупље
5. Андреа Тадић, Болник
6 Дина Тани, Нова Горица
7. Дуња Тришић, Винковци
8. Љубица Ерар, Рума
9. Обрадовић Предраг, Београд
10. Велимир Војнић, Београд
11. Гојко Чубра, Сисак
12. Тицаревић Владимир, Краљево
13. Суботић Олга, Батајница
14. Војводић Тања, Сплит
15. Миснић Богданка, Борово
16. Невенка Царевић, Ломница
17. Слађана Калинић, Гријан .
18. Ана Шуљан, Петроварадин
19. Вранић Бојан, Сомбор
20. Вукас Зорица, Чаковци
21 Муталић Влатко, Сл. Пожега
22. Грбин Бранкица, Панчево
23. Раднојев Драгана, Панчево
24. Ана Макољевић, Мајданпек
25. Никодијевић Славица, Ћуприја
26. Снежана Косовац, Приштина
27 Којичић Ранко, Голубовци
28 Којичић Ранко, Голубовци
29 Срем Светлана, Зрењанин
30 Бранкован Снежана, Зрењанин
31 Фелиција Радовић, Бања Лука
32 Жељко Грбић, Б. Лука
33 Љиља Ђокић, Ломница
34 Јеленко Борис, Равне на Кор.
35 Сикирић Фикрет, Приједор
36 Фаганел Наташа, Поднарт
37 Благојевић Марија, Алексинац
38 Ђаловић Миша, Бор
39 Јанковић Момчило, Приштина
40 Марјана Голеж, Шмарје при Јелшди
41 Михаило Радован, Товаришево
42 Маркова Душанка, Неготино, Вардар
43 Гавриловић Јасмина, Мионица
44 Гашић Миодраг, Александровац-Жупа
45 Миљуш Милка, Смедерево
46 Аћимовић Драгица, Т. Ужице
47 Спарић Мирјана, Мајданпек
48 Гашић Богдана, Александровац
49. Кузмички Фаника, Севница
50. Терзић Атина, Панчево

ППП ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Жељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Ствар, предмет који деци служи за игру. **8.** Трговци који продају восак и воштане производе. **9.** Раставна свеза. **10.** У које време? **11.** Симбол кадмијума. **12.** Грчко слово. **13.** Словеначки писац, Антон. **16.** У старогрчкој митологији многоспомињано несрећно дете. **17.** Два иста слова. **19.** Алкохолно пиће (мн.). **21.** Врста јела (месо у белом умаку, сосу). **22.** Популарна америчка певачица са слике. **28.** Лична заменица. **29.** Спутати у окове. **30.** Чувени староримски историчар. **32.** Манастир у Србији. **33.** Женско име од миља. Невена. Негица. **34.** Назив француског свемирског носача ракета. **35.** Такмац, супарник.

УСПРАВНО: 1. Јунаци популарне дечје бајке. **2.** Немачки физичар, проналазач каналских зрака, Еуген. **3.** Радничке спортске игре (скр.). **4.** Иницијали књижевника Ковачића. **5.** Познати планински превој у Црној Гори. **6.** Превлака на Малаки. **7.** Опера од Вердија. **12.** Угоститељски објект (мн.). **14.** Неизбежна моћ судбине, коб (тур.). **15.** Врло мало новца (фиг.). **18.** Солистички наступ певача или музичара; рецитација. **20.** Десето и 12. слово азбуке. **22.** Старохебрејски назив за „5 Мојсијевих књига" – део Библије. **23.** Митски први летач. **24.** Град у Винодолу. **25.** Узвик за изражавање бола, патње. **26.** Језеро у Етиопији. **27.** Фригијски свештеник, пратилац Кибеле (мит.). **31.** Шупља шипка.

ИСПУЊАЉКА

1	2	3	4	5	6	7	8	9

ВОДОРАВНО: 1. Ларма. **2.** Наш писац нобеловац, Иво. **3.** Струка, професија. **4.** Изазивање. **5.** Сијалица испуњена неоном. **6.** Манастир у Црној Гори. **7.** Баште, повртњаци. **8.** Козачки заповедник. **9.** Посластице.

Уколико сте добро решили испуњаљку, у два обележена водоравна реда добићете интерпретаторку и интерпретатора забавне музике из Загреба који се већ годинама налазе у самом врху популарности.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

ПОКОЉ У УЛИЦИ СВ. БЕРНАРДА

Непуну годину пошто је проглашен за цара Наполеон Бонапарта морао је да се суочи са притајеним незадовољством Парижана. Замерали су му штошта, пре свега круну на глави. Јер, није ли управо он 1795. у крви угушио побуну ројалиста који су желели да на чело француске доведу краља? И није ли баш он помогао републиканцима да преузму власт?

– Париз не само што шушка, већ све слободније говори – обавестио га је Фуше, министар унутрашњих послова, човек који му је, уз брата Лисјена и чланове Директоријума, и помогао да у новембру 1799. изврши државни удар. А Фушеу је морало да се верује, Наполеон је то добро знао. Некада учитељ и поп, а потом полицајац, његов министар је био ненадмашан у свом послу. Говорило се, без претеривања, да је увече знао све што се тога дана причало по Паризу. Много пута се Бонапарта уверио у тачност његових извештаја и зато ни сада није имао разлога да сумња у оно што му је Фуше рекао.

– Ја то нипошто не желим – љутио се Наполеон. – Да се о мојим поступцима распреда на сваком ћошку и да се народ полако окреће против мене. Фуше, ви морате то да спречите!

– Свакако, Величанство! – одвратио је министар.

Убиство богатог Грка

Десет дана касније у Паризу се догодио злочин какав овај град не памти: убијено је неколико људи а полиција никако није успевала да уђе у траг убицама. Фуше је имао препуне руке посла. Случај је био замршен, тим пре што су жртве били странци.

Неколико дана пре убиства у Улицу св. Бернарда доселио се Грк који се представљао као Колотерос. Причало се да је милионер. У Париз је довео бројну послугу, неопходну за живот какав је водио. Чим је стигао, почео је да приређује забаве, вечере, да окупља око себе најугледније Парижане. Бити његов гост постало је ствар престижа упркос томе што је кратко боравио у граду. А када је пукла вест да је пекарев момак, доносећи ујутру хлеб, пред Колотеросовом кућом угледао леш, сав у крви и без главе, Париз је био запрепашћен. На његово запомагање дојурили су суседи који су у убијеном, по оделу, препознали Грковог портира. У међувремену неко је позвао полицију, окупила се гомила света. Из куће у којој је живео богати Грк нико није изашао.

У Улицу светог Бернарда стигао је и шеф градске полиције. Да ли је могуће да Колотерос и послуга имају тако чврст сан или је посреди нешто друго, питао се. Одговор

Док је штампа нападала париску полицију због неспособности да оконча случај грозоморног убиства, Наполеонов министар Фуше је ћутао...

је добио чим су два снажнија полицајца развалила врата. на степеницама су, у локви крви, лежала два обезглављена тела. Шеф полиције пожурио је унутра. У спаваћој соби милионера угледао је мртвог Колотероса. Тачније, обезглављени леш обучен у фину, свилену пижаму. По кревету, тепиху, зидовима трагови крви. Ужасна слика.

И цар се чуди

Само неколико сати пошто је злочин откривен цео Париз је брујао: и старо и младо слегло се у Улицу св. Бернарда. Ко је, и зашто, то учинио? Питање је освануло и на првим страницама париске штампе а одговор се, разуме се, очекивао од полиције. На жалост, она ни после недељу дана није била у стању да га да. Истрага је тапкала у месту упркос Фушеовим претњама. Није се знало чак ни одакле је Грк дошао у Париз тако да мотив убиства није могао ни да се наслути. Оно што је све посебно чудило била је чињеница да злочинци нису покупили ни новац ни накит. Шта је онда у питању? Освета, нечији поремећен ум? Страх се уселио у грађане Париза. Хоће ли се злочинац, или, можда, више њих, поново огласити сличним делом?

На улицама, пијацама, кафанама, радњама, кућама, позориштима, причало се само о злочину у Улици св. Бернарда. Штампа се више није устезала да шефа полиције назове неспособним чудећи се Фушеу што га не смењује. Тим пре што је он лично преузео истрагу.

Најзад је и Наполеону допрло до ушију шта се догађа у Паризу. И он се чудио колебању свог министра.

– Добро, шта се то догађа? – упитао га је првом приликом.

– Грозан злочин, Величанство – започео је Фуше.

– Али, шта је с истрагом? – распитивао се цар.

– Моји људи непрестано раде.

– И, до сада без резултата? – прекинуо га је нестрпљиво Наполеон.

– Тачно – одговорио је министар.

– Париз је, изгледа, врло узбуђен – наставио је Наполеон.

– С разлогом, Величанство – сложио се Фуше. – Кућу у којој је Грк становао опседају радозналци. Само о томе се говори.

– Нећете ваљда да кажете?

– Хоћу – одговорио је, уз наклон, Фуше. – Обећао сам да ћу прекинути та говоркања око Вас и то сам учинио. Париз има чиме да се забавља и, ако дозволите, много је згодније да се љути на полицију него на цара.

Бонапарта није могао с овим да се не сложи. Фуше је заиста био незаменљив али... Није ли отишао предалеко одлучивши се на убиство четворо људи само да би спречио говоркања о њему?

– Мене, додуше, бије лош глас, али никог, ипак, нисам убио – рекао је Фуше.

Наполеон није крио да му не верује.

– Кад чујете целу причу, поверовађете ми – рекао је министар. – Дакле, када сте наредили да спречим приче о Вама, направио сам план. Изабрао сам неколико најповерљивијих људи, сваком доделио одређену улогу и обучио их шта и како треба да раде. Један је играо Колотероса, други портира, остали послугу. Њихов задатак био је да изнајме стан у отменом крају града и пусте глас о Колотеросовом богатству. Прича је, као што знате, учинила своје, а онда сам им једне ноћи наредио да се неприметно извуку из куће, обуку обична одела и из париских болница покупе лешеве болесника за које се нико неће распитивати. Лешеве смо пренели у кућу у Улици св. Бернарда и навукли им одела која су моји људи пре тога носили. Затим смо морали да урадимо нешто што нам сигурно не служи на част, али без тога нисмо могли. Да суседи и новопечени Колотеросови пријатељи не би схватили превару, уредили смо да се лешевима одсеку главе и просули по целом стану боју црвену као крв. Утешно је то што нико, ипак, није страдао. Огрешили смо се једино о лешеве несрећника који су већ данима лежали у болници.

– Невероватно! – промрмљао је Наполеон кајући се у себи што је Фушеа већ два пута смењивао с положаја.

О. Вукадиновић

Илустровао: Брана Јовановић

Уређује Диего Бзрагић

Постер поскупљује Забавник

ЋАО!

МНОГО ВОЛИМ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК" СУПЕР СТЕ, АЛИ БИСТЕ БИЛИ ЈОШ БОЉИ КАД БИСТЕ „УБАЦИЛИ" ЈЕДАН ПОСТЕР АЛФА СИГУРНА САМ ДА НИСАМ САМО ЈА ЈЕДИНА КОЈА ТО ЖЕЛИ

(СЛОБОДНО ПОВЕЋАЈТЕ ЦЕНУ ЗАБАВНИКА)

ВОЛИ ВАС Саша и Милица из Крушевца

Са истом жељом јавила нам се и Адела Варга из Сарајева, затим Милош, Борис и друштво из Сремске Митровице, па Ана Цакић из Лесковца, Милена из Мостара, Александра из Београда и још многи други. Свима вама обећавамо да ће се Алф ускоро појавити у „Забавнику".

Планина зове

Где бих, у Београду, могао да „испеглам" скије?

НЕБОЈША МИРОСАВЉЕВИЋ
Нови Београд

Предлажемо овлашћени сервис ЕЛАНА који држи Бранимир Никић у Дојранској 14, на Звездари, где осим пеглања,

раде и све остале послове на скијама.

Напомињено да оваквих радионица има и у сваком ски-центру.

Презиме – од надимка

Занима ме порекло израза „шкрабати", одакле потиче презиме Шкрабало и какве везе има глагол шкрабати с тим презименом?

Такође бих хтео да знам одакле потичу индоевропски народи?

МАРИН
Дубровник

Шкрабати је од индоевропског корена СКР – чије је основно значење „резати", гребати, одатле „урезивати" (знакове), па и писати. Сродно је енглеском scrape „стругати, гребати" и латинском scribere „писати".

Шкрабало спада у презимена изведена од надимка, међу којима су многа управо с наставком –ало (нпр. Касало, Пиштало, Затезало итд.).

Претпоставља се да су далеки преци Индоевропљана у праисторијско доба живели у источној Европи, одакле су 2000. године пре нове ере почели да се расељавају и заузимају простор од западноевропских обала до Индије...

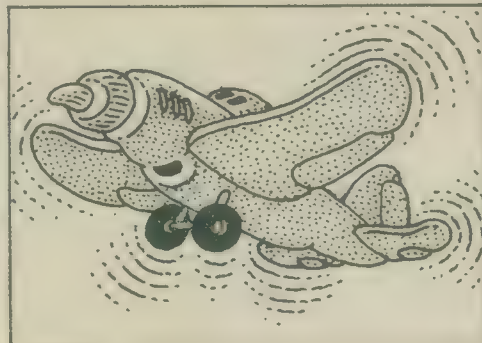
Само за авионџије

Занимају ме адресе британских авио-часописа „Flight" и „Jane's" као и радно време Музеја ваздухопловства у Сурчину?

НЕНАД ЛАХОЛАТ
Ст. Вујадина 8
Инђија

JANE'S AVIATION REVIEW
Jane's Publishing Company
238 City RD
LONDON EC1 V2 PU
England
FLIGHT
Reed Business Publishing LTD
Quadrant House
The Quadrant
Sutton
SURREY
England

Радно време музеја је од 9–17 сваког дана, сем понедељка када је затворен.

Ко је у летећим тањирима?

Да ли људи због ванземаљаца верују у богове и натприродне силе?

ЈЕЛЕНА
Врдник

Познато је да религија у разним видовима нуди концепт настанка света и жи-

вота у којем је творац и апсолутни господар неко кога називају Бог, или је то више богова. С друге стране, званична наука, као заступник само онога што је опипљиво или проверено, нуди нам, ипак само тезу да је космос настао Великом експлозијом а живот сам од себе... Дакле, круг је затворен и питање је да ли ће велика загонетка настанка света и живота икада бити решена.

Неухватљиви ванземаљци могли би да буду само потврда да живота у свемиру још негде има, а могуће је и да су производ маште и човекове велике жеље да бар нешто од непознатог материјализу-

је – по сваку цену. Могло би се чак рећи да човек верује у ванземаљце зато што верује у Бога, а не обрнуто.

Дах који убија

Да ли су даждевњаци отровни? Неки кажу да, неки не. Мене занима тачан одговор.

РОСАНА РУБЕША
Ћиковић 69
51215 Кастав

Врсте које живе код нас углавном су безопасне, иако им се на површини тела појављују излучевине киселинског типа које код човека могу да изазову алергијске реакције, а понекад и појаву брадавица на кожи. Међутим, даждевњаци из тропских прашума Јужне Америке делују убитачно, чак и на човека – не само преко коже, већ и својим дахом у којем има трагова цијановодоничне киселине познате по томе што извлачи кисеоник из ткива. О томе најбоље сведочи податак да су неки истраживачи, настрадали на овај начин, имали углавном оштећена плућа...

Веровање у аждаје које бљују ватру чини се да има везе с неким изумрлим врстама ових водоземаца који су имали још отровнији дах.

Непослушни зуби

Имам 14 година и – растављене зубе. Лекари кажу да протеза не помаже. Због тога сам очајна. Да ли су могуће естетске корекције и где се то ради?

МИЛИЦА
Шабац

Неопходан је, најпре, преглед код зубара специјалисте за протетику – на Стоматолошком факултету у Београду, Ранкеова 4. Ако је заиста потребно, могу све и да ураде. Телефон Факултета је: 435-722. Не заборави позивни број за Београд: 011.

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубац

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Ана Пецарски, Војводе Момчила 9, 18200 Пирот – 12 година, сакупља марке и сличице „Барби".

Синиша Теслић, Булевар ОРБ 202, 76100 Брчко – 11 година, воли музику, спорт и дописивање, сакупља марке и постере Алфа.

Ана Ивановић, Булевар Лењина 97, 81000 Титоград – 11 година, сакупља постере, украсна писма и разгледнице, воли диско музику, плес, спорт, дописивање и дружење.

Катарина Здравковић, Партизанска 9, 38214 Вучитрн – 12 година, воли спорт и музику.

Тијана Новаковић, Бранка Радичевића Р1/2, 35000 Светозарево – 10 година, воли музику, сакупља постере, салвете и сличице „Барби".

Мирјана Бокур, Јенкова 19, 63320 Титово Велење – 14 година, воли спорт и музику, сакупља постере.

Мирко Савић, Лењинова 38, 21433 Силбаш – 9 година, сакупља постере Црвене звезде и сличице „Животињско царство".

Ирина Радовић, ЈНА 45/12, 74000 Добој – 12 година, сакупља марке, значке, салвете, писма папирнате лутке.

Весна Миленковић, Руђера Бошковића 18/6, 58000 Сплит – 8 година, сакупља салвете и значке.

Кристина Пота, Партизанских одреда 65, реон 10, 91000 Скопље – 14 година, воли животиње и дружење.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ: играчка, воскари, или, кад, цд, ро, а, Ашкерц, итис, рр, мастике, ајмокац, Тина Тарнер, ви, оковати, Тацит, Раваница, Неца, аријана, ривал.

ИСПУЊАЛКА: галама, Андрић, бранша, изазов, неонка, Острог, вртови, атаман, колачи (Габи Новак – Мишо Ковач).

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1981

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НО „ПОЛИТИКА"
др Живорад Миновић

В. д. главног и одговорног уредника
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ
Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:
Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (графичко-технички уредник), Славољуб Кецић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрногић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:
Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА" – ООУР Издања за младе „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК", Македонска 29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:
Тромесечна 442.200 динара, полугодишња 884.400 динара, годишња 1.768.800 динара

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО:
Тромесечна 884.400 динара, полугодишња 1.768.800 динара, годишња 3.537.600 динара

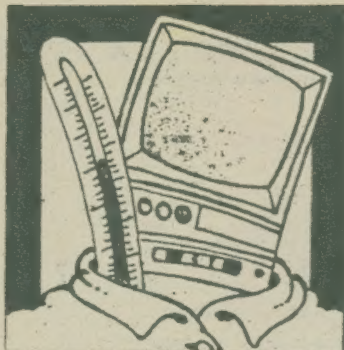
Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „Политика" – ООУР „Продаја" – претплата на лист: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ:

САД	USD	53.–
СР НЕМАЧКА	DEM	97.–
ШВЕДСКА	SEK	341.–
ФРАНЦУСКА	FRF	335.–
ШВАЈЦАРСКА	CHF	87.–

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „Политика" код „ИНВЕСТБАНКЕ" – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

1. The Abyss – Понор (1989)

Џејмс Камерон, проверени мајстор SF жанра („Терминатор", „Осми путник 2. део") поново је направио ремек-дело. „Понор" додуше обрађује већ више пута виђену тему о сусрету Земљана са ванземаљцима, али Камерон јој је приступио на посебан начин (читава радња се одиграва у морским дубинама), тако да није претерано рећи да је ово један од најспектакуларнијих филмова свих времена. Главне улоге тумаче Ед Харис, Мери Елизабет Мастрантонио и Мајкл Бин. („Забавник" је недавно писао о снимању овог филма.)

2. Renegades – Одметници (1989)

Млади полицајац Бастер ради на тајном задатку, што га увлачи у велику пљачку драгуља. Приликом бега један од чланова банде, тачније њен вођа, убија Индијанца који им се случајно нашао на путу и узима му древно копље, а недуго затим пуца и у Бастера. Од сигурне смрти спасава га Индијанчев брат, али само зато да би ухватио убицу и вратио копље свом народу. Редитељ филма је Џек Шолдер („Сакривен"), а у главним улогама се појављују Кифер Сатерленд, Лу Дајмонд Филипс и Бил Смитрович.

3. Lethal Weapon 2 – Смртоносно оружје 2. део (1989)

Поштујући неписано правило америчке филмске индустрије да сваки комерцијално успешан филм мора имати и своје наставке (у новије време рекордер је „Петак 13." – управо се снима десети део), Ричард Донер („Предсказање", „Гуниси", „Скруџ") поново је са Мелом Гибсоном и Денијем Гловером снимио нову авантуру тог бело-црног полицијског пара. Овога пута они покушавају да раскринкају моћну организацију трговаца дрогом на чијем је челу један јужноафрички дипломата.

Кевин Костнер

4. Field of Dreams – Поље снова (1989)

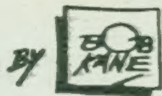
За непуних годину дана Кевин Костнер снимио је два филма о безболу, најпопуларнијем спорту у Америци. И док је први, „Бул Дурхам", већ завршио свој поход по биоскопима, овај други, о којем данас говоримо, тек га је започео. У „Пољу снова" Костнер тумачи улогу фармера из Ајове којем неки тајанствени глас сугерише да усред кукурузног поља сагради терен за безбол и тако омогући генерацији већ давно преминулих асова да се поново врате игри којој су посветили животе. Филм је режирао Фил Алден Робинсон, а уз Кевина Костнера главне улоге тумаче Ејми Мадиган, Реј Лота, Џејмс Ерл Џонс и Берт Ланкастер.

5. Dead Poets Society – Друштво мртвих песника (1989)

После трогодишње паузе Питер Вир („Галипоље", „Година опасног живљења", „Сведок") вратио се на заиста тријумфалан начин – „Друштво мртвих песника" је у сваком погледу задивљујући филм. То је прича о Џону Китингу, професору књижевности у једној строгој америчкој школи и његовим ђацима, незрелим, збуњеним дечацима. Он их учи како да из себе извуку оно најбоље и убрзо постаје омиљен међу њима. Међутим, родитељима и осталим професорима се не допада тај однос. У главним улогама се појављују Робин Вилијамс и Роберт Шин Леонард.

Робин Вилијамс

Вељко Радосављевић

BATMAN WITH ROBIN by

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

ОВО ЧУДНО ПОНАШАЊЕ ЈЕ САМО МАСКА ЗА ХРАБРОГ ОСВЕТНИКА, ОДВАЖНОГ МЛАДОГ ПОМОЋНИКА... ЊИХ ДВОЈИЦА СУ ЧУВЕНИ БОРЦИ ПРОТИВ НАСИЉА...

РОДИТЕЉИ ОБОЈИЦЕ СУ ЖРТВЕ РЕВОЛВЕРАША У ГЕНГЛЕНДУ, НАЈОПАСНИЈЕМ КВАРТУ ГОТАМ СИТИЈА. ЗАТО СУ БРУС И ДИК ПОСВЕТИЛИ ЖИВОТ БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА...

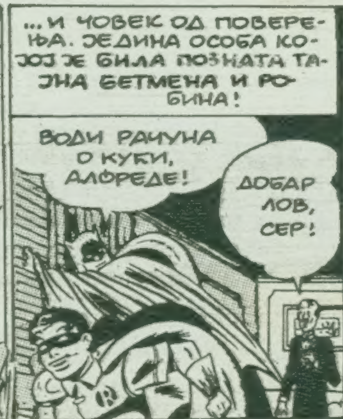

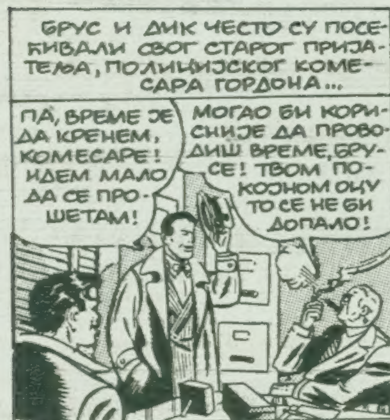

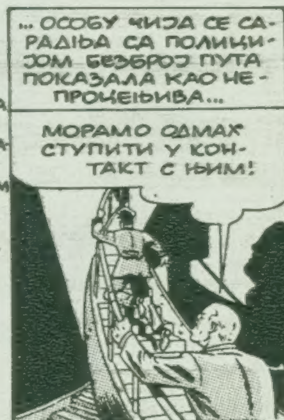

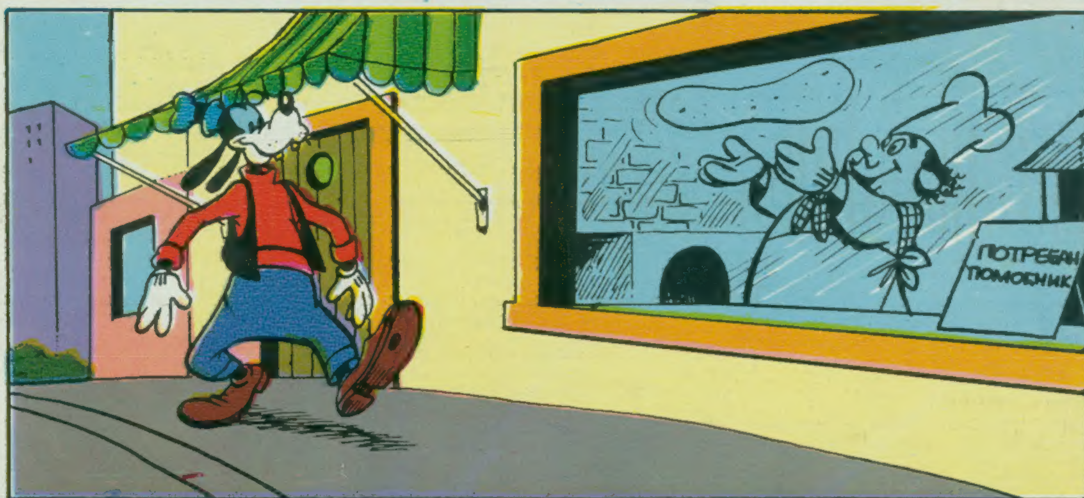
КОМЕСАР НИЈЕ НИ ПРЕТПОСТАВЉАО ДА ЈЕ БРУСОВО ПОНАШАЊЕ САМО ПОЗА КОЈОМ ПРИКРИВА СВОЈ ИДЕНТИТЕТ...

WALT DISNEY
МИКИ

ПОТРЕБАН ПОМОЋНИК

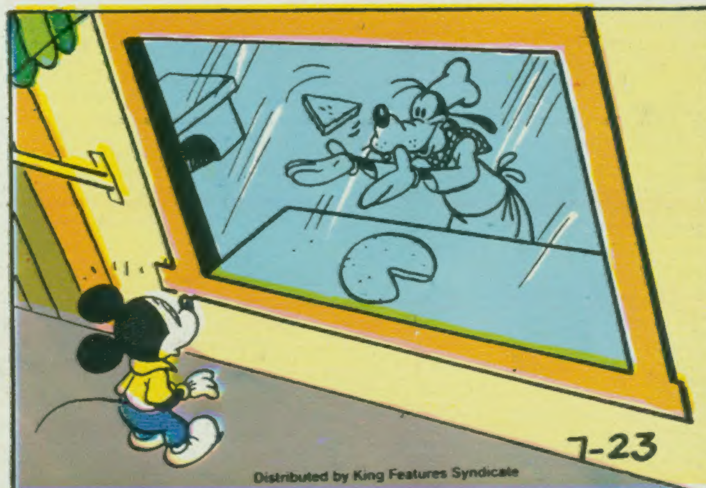

ПИЦЕРИА

ПОТРЕБАН ПОМОЋНИК

ПОТРЕБАН ПОМОЋНИК

7-23
Distributed by King Features Syndicate